

(1) கதிசை மகததுவம்

(2) திருப்பரங்கிரி லிகவல்

(3) தம்பிராட்டியார் பஞ்ச ரத்தினம்

உ

சிவமயம்.

கதிரைமகத்துவம்.

இது

மதுரை ஜில்லா சீவகங்கை ஸ்ரீமஸ்தானம்

அருளிக்கோட்டையிலும்,

சீலோன் கண்டி பள்ளக்காலிலும் வசிக்கும்

புலகை

மகா. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ.

ரே. முத்திருளப்பிள்ளையவர்களின் குமாரர்

மதுரகவி

ரே. மு. மாணிக்கவேலுப்பிள்ளை

அவர்களால் இயற்றப்பட்டு

பகுத்தித்துறை

கலாநிதியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1913.

43483

சிவமயம்.

சிறப்புக்கவி.

மதுரைஜில்லா இளையான்குடி தாவுகா

கண்ணமங்கலம்

சடாட்சர அவதானி

குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்களின் குமார்

கண் விண்யாபிள் விரியவர்கள்

செய்தது.

பூவும்வா னும்பொருந்தியதனிமுதற்
தேவர்தங்கருணைத்திருவிழியதனா
லுற்பவமாகியும்பரைக்கர்த்த
வற்புதவருட்கண்ணாருளநம்
மெய்ப்பொருள்ஞானச்சொற்பிரகாசன்
கைக்கொருநெல்லிக்கனிபோரோற்ற
யெத்தலந்தோ லுஞ்சித்துகள்காட்டிச்
சத்திவேலேற்றசுவாமிதன்புகழாங்
கதிரைமகத்துவக்காதையையுலகோர்
மதுரமதாகமனத்தினுட்கொள்ள
நாட்டினிற்சிறக்கும்நற்பதியருளிக்
கோட்டைவாழ்கங்கைகுலதிலகனுமா
முத்திருளப்பனற்றவனீன்ற
புத்திரனாகுமாணிக்கவேலிதனைக்
கலியுமைந்தாயிரப்பதினைந்ததின்மேல்
மலியும்பிரமாதீசவருடச்
சிங்கமுமைந்தாந்தேதியும்புதனாள்
தங்கியவுத்திரட்டாதிரல்வேளையிற்
சாற்றினன்கதிரைமகத்துவமிந்நூற்
போற்றுவரென்றும்புனிதராகுவரே.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந் துணை.

கதிரைமகத்துவம்.

காப்பு.

வெண்பா.

கதிரை மகத்துவமாங் காதற் றுதியை
முதிருங் கவியா மொழியத்—துதிசெய்வே
னன்பினுடன் மாணிக்க வைங்கரனே நீயருள்செய்
தென்பிழைக டர்ப்பா யினிது.

சீர்மே வியகதிரைச் செல்வக் குமரகுரு
பேர்மே வியதமிழைப். பேச—ஏர்மேவு
பொருமா முகத்தனு மாம்புனிதன் மாணிக்கப்
பெருமான் றிருவடி காப்பு.

ஆசிரியவிருத்தம்.

சீருலா வியமணிக் கிரணமார் முடிகளுந்

தேசுலவு நுதலாநினிற்
நிகழும்வெண் ணீறுமணி சிந்தூர திலகமுஞ்
செய்யபுரு வத்தினழகும்

ஏருலா வியகருணை யீராறு விழிகளு

மெழிற்குமுத மலர்நாசியும்
இணையொன்றி லாதசெந் துகிர்வாயி னதரமு
மிசைந்தநிரை யாமுரலும்

பேருலா வியபரம சிவனறிய மறைமுதற்

பேரதைவிரித்தநாவும்
பிறையென்ன வொளிர்கன்ன முன்னாக படமினும்
பேசரிய முகமாறுமாய்க்

காருலா வியகதிரை வரையதிர நடனமிடு

கருணை ரக்கடவுளே
கருதுமென் னுயரெலா நீக்கியரு ஞாதவுவாய்
காட்சிதரு கதிர்காமனே.

(க)

கந்தரங் குவியுமணி வடமுமர னுருடைய

கண்மணித் தாவடமுடன்
கருங்கிட நீடு*மிந் துளமலரின் வாசமும்
கமழ்பன்னி ரண்டுபுயமுஞ்

சந்தனங் களபகஸ் தூரிபரி மளமிகத்

தங்கமுப் புரிநூலுடன்
மண்ணுரு மார்பமும் பன்னிரு கரங்களுஞ்
சத்ருசங் காவயிலுஞ்

சந்தர மிகுந்தபி தாம்பரத் துகிலுமிடை
சோதியரை ஞாண்விளங்குந்
துய்யநடு வுந்தண்டை கிண்கிணிக லீரெனச்
சுருதிகா ணப்பதமுமாய்க்

கந்தரங் குலவுகதிர் வரையதிர நடனமிடு
கருணாக ரக்கடவுளே
கருதுமென் றுயரெலா நீக்கியரு ஞதவுவாய்
காட்சிதரு கதிர்காமனே.

(௨)

வியனுலகி னிறைவனருள் கன்னியொரு பாலிலுயர்
வேள்விவரை நாரியொருபால்
வீரவா குவுமெண்ம ரிளாளுரொரு பாலரிய
வீரரி விலக்கரொருபால்

மயமிலகு கயவதன வைங்கரக் கடவுளா
*மாமணிப் பிள்ளையொருபால்
மயலற்ற யோகியாய் வடிவுற்ற நம்பரம
மயமுத்து விங்கரொருபால்

சயஞமலி யூர்திவயி ரவருமொரு பாலிரவி
துதிசுதிரை வரையுமொருபால்
தொழுமடியர் பவமொழியதுதலணியும் †வெண்டுகளின்
மலையுமொரு பாலதாக

கயமுலவு நயசுதிரை வரையதிர நடனமிடு
கருணாக ரக்கடவுளே
கருதுமென் றுயரெலா நீக்கியரு ஞதவுவாய்
காட்சிதரு கதிர்காமனே.

(௩)

*மாமணிப்பிள்ளை—மாணிக்கப்பிள்ளையார்.

†வெண்டுகளின்மலை—விபூதிமலை.

மங்குலைத் தொடுமருத முங்கிளையின் முழுதுபில்
வங்கமின மாடுமிருபால்
மாசிலா வெண்டரள மணிதிரண் டலையினால்
வந்தது குவிந்ததிருபால்

சங்கினத் தொடுதவழ வுங்கயற் கெண்டைபல
தங்கிவிளே யாடுமொருபால்
சற்சலம் பெருகியிரு கரைபுரண் டிடவதிற்
றுவியெழும் வாளையொருபால்

அங்கினத் தொடுவிரா லுங்குதித் திடுபுதுமை
அம்மம்ம வென்சொல்லலா
மப்புனித கங்கைமா ணிக்கநதி மகிமையினை
யாரறிவ ரார்குனிப்பார்

கங்குலை யகற்றுதநிர் வரையதிர நடனமிடு
கருணை கரக்கடவுளே
கருதுமென் றுயரெலா நீக்கியரு ஞதவுவாய்
காட்சிதரு கதிர்காமனே.

(ச)

ஐயரே வற்பணிகள் செய்யவிட ரைப்புரிந்
தயிலின லாவியற்ற
வசுரர்மலை யும்மதற் கருகிலிரு கடிகைவழி
யாமிடை தினைக்கானலும்

மைவிழியி னுள்குறவர் மாதினடி யும்வேங்கை
மரமாகி நின்றவிடமும்
வள்ளியவ ஞந்தயிர்க டைந்தவிட மும்வெண்ணெய்
வைத்திலகு நெய்ப்பாறையும்

மெய்தளர்ந் திடமுதிய சிவனடிய ராய்வேழ
முகனையு நினைந்தவிடமும்
வெண்ணிறக் கற்கள்சந் தனமா யிருப்பதும்
மேற்செல்வ கதிர்காமனும்

கையயி லிலங்குகதிர் வரையதிர நடனமிடு
கருணாக ரக்கடவுளே
கருதுமென் றுயரெலா நீக்கியரு ஞாதவுவாய்
காட்சிதரு கதிர்காமனே.

(டு)

வருடமதி லுங்கடக மாதமத னிற்*குருவும்
வந்ததி லிருந்துநாளும்
மாலையிற் பெரியவொரு வேழமேற் பவனியா
மகிமையைச் சொல்லவெளிதோ

அருணன்மேற் றிசைபுகவு மாலயப் பூசைமுறை
யானசிங் களவராலே
அபிஷேக முந்தாப தீபரை வேதனமு
மாகவார்ச் சனைபுரிந்து

ஒருவரு மறிந்திடா ரகசியப் பொருளதா
யுள்ளவொரு பேழையதனை
ஒருவர்திரை மறைவதா யேந்திவரு வாரதனை
யோங்கனின் மீதுவைப்பார்

கருதுதற் கரியகதிர் வரையதிர நடனமிடு
கருணாக ரக்கடவுளே
கருதுமென் றுயரெலா நீக்கியரு ஞாதவுவாய்
காட்சிதரு கதிர்காமனே.

(சு)

குரு—அமாவாசை.

யானைமுது கிற்பொன்னி னுற்செய்த குடையதனி
 னுற்புறத் தழகாகிய
 நற்றங்க வரசிலைப் பட்டமுங் கலகலென
 நாயகப் பெட்டியதனை

கானவர் குலத்தராஞ் சிங்களரி லொருவர்வாய்
 கட்டியிரு கண்முடியே
 கதிரைநா யகமுத்ரை ஷிட்டபெட் டியையுமவர்
 கைகொண் டணைத்துவெளியாய்

மோனவடி வாங்கதிரை முக்கோண வீதியின்
 முன்னர்வட வீதிவழியாய்
 முருகேசர் பவனியொடு திருவீதி யழகையும்
 மூடனான் சொல்லுதரமோ

கானகஞ் சூழ்கதிரை வரையதிர நடனமிடு
 கருணை ரக்கடவுளே
 கருதுமென் றுயரெலா நீக்கியரு னுதவுவாய்
 காட்சிதரு கதிர்காமனே.

(௭)

தந்தியர்ச் சுகரோடு மாறெழுத் தட்சரந்
 தருபேழை யைச்சுமந்து
 தாங்குவர மேளமொடு தாளமு முழங்கிடத்
 தம்புருச் சத்தமதிரத்

திந்திமத் திமியெனச் சிங்களவ ராடிடத்
 தேவர்பூ மாரிபெய்யச்
 செய்யவீரு பாற்குடை கவித்திடக் கர்ப்பூர்
 தீவர்த்தி யுஞ்சொவிக்கச்

செந்தினை யின் மாவிளக் கவைகள் பல் லாயிரந்
திரளநா யிருமருங்கிற்
நிரண்டொளி செய்க்குக் குடக்கொடிக் கவரியுந்
திகழுமிரு பாற்றுலங்கக்

கந்திகம முங்கதிரை வரையதிர நடனமிடு
கருணாக ரக்கடவுளே
கருதுமென் றுயரெலா நீக்கியரு ஞதவுவாய்
காட்சிதரு கதிர்காமனே.

(அ)

அந்தமில் குங்கொடிக ளுங்கணக் கில்லையே
யாலவட் டஞ்சுருட்டி
அணியுமணி யாய்ப்பிடித் தடியிரிநு புதம்வருவ
ரதிசெயக் கண்டிசங்கம்

கந்தர மிகுந்தகா னவர்மாத ரெழுவர்முன்
சூழ்ந்துவந் திடத்தொழும்பர்
துதிகதிரை வேற்குமர ஹரஹரா வென்றவோர்
சொல்லதே வெள்ளமொலியாம்

இந்தவித மாகவட வீதியுஞ் சென்றுபின்
னெனதன்னை வள்ளிகோயிற்
கெய்தியப் பேழையுட் கொண்டுசெல் வாரதே
யினியொன்று மெவருமறியோம்

கந்தரங் குலவுகதிர் வரையதிர நடனமிடு
கருணாக ரக்கடவுளே
கருதுமென் றுயரெலா நீக்கியரு ஞதவுவாய்
காட்சிதரு கதிர்காமனே.

(கூ)

ஆலயத் துள்வைத்த பேழையைக் கொண்டுவந்
தானேமே லேற்றுவித்து
ஹரஹரா கதிரைவேற் கரஹரா வென்றடிய
ரன்பான துடிகூறிட

சீலவயி ரவரெழுந் தென்விதி வழியதே
சென்றுவிண் டேவரேற்றுந்
திருவால யத்தினுட் சென்றுநீஇப் பேழையைச்
சிறிதுமறி யாதவிதமாய்த்

திரைகொண்டு மூடியே பொற்கோயி லுள்ளிட்ட
திரையொன்றை நீக்கியுள்ளாய்ச்
செல்வரப் பேழையினை வைத்துவரு வாரதே
தெரிகிலா ரதுரகசியம்

காலனை யகற்றுகதிர் வரையதிர நடனமிடு
கருணை ரக்கடவுளே
கருதுமென் றுயரெலா நீக்கியரு ஞதவுவாய்
காட்சிதரு கதிர்காமனே.

(க0)

ஈரேழு நாளுமிது போலவா நங்கதிரை
யென்கடவு ளின்பவனியாம்
இலகுபூ ரணையன்று சந்த்ரவட் டக்குடைக
ளெங்குங் கவித்துவரவே

பாரேழு மீன்றபர சத்தியருள் புத்திரர்
பவனிவந் தரைக்கடிகையிற்
பகருமேற் றிசைதனுசர் சிகரிசென் றவுணர்தம்
பவமதை விலக்கிவருவார்

ஆராரு மற்றைநா என்றுபக லோலைமறை
வாகமா ணிக்கநதியில்
அக்கடவுள் கங்கைநீ ராடுவா ரடியர்நீ
ராடுவர்க் கருளுமருள்வார்

கார்கவிந் திகெதிரை வரையதிர நடனமிடு
கருணை ரக்கடவுளே
கருதுமென் றுயரெலா நீக்கியரு ஞாதவுவாய்
காட்சிதரு கதிர்காமனே.

(கக)

மஞ்சாரும் விழிவள்ளி மாதம்மை யுத்தெய்வ
மங்கையும் மருவுபுயனே
மதுரகவி யின்வகைக ளறியாத சிறுவனான்
வசனித்த வாசிரியமும்

அஞ்சாரொ டொன்றிதற் கருள்புரிந் தெனதுவினை
யகலவே கருணைபுரிவாய்
அயனாலு மறியாத மகிமையுள வஸ்துநீ
அப்பனென் சொற்பிழையதை

நெஞ்சினுட் கொள்ளாது நீயென்னை ரகழிக்க
நின்கடமை யாகுமையா
நீடித்த ஆயுளுட னகலாத செல்வமும்
நீயெனக் கருள்புரிகுவாய்

கஞ்சமல ருங்கதிரை வரையதிர நடனமிடு
கருணை ரக்கடவுளே
கருதுமென் றுயரெலா நீக்கியரு ஞாதவுவாய்
காட்சிதரு கதிர்காமனே.

(கஉ)

வெண்பா.

மால்கோவி லுங்கனக மாரிமக மாயிவளர்
ஆலயமுஞ் சென்றங் கருச்சித்தே—மேலுங்
கதிரைமலைத் தீபங் கண்டுதொழு தேனமது
கதிரைமலை யன்கிருபை காண். (க)

ஏழுமலை கண்டங் கேற்றுவா னங்கதிரை
வாழுங் கிதுருநபி வாழ்க—வாழியசீர்ப்
பால்குடியாத் தாசரது பாதங்க னைப்பணிந்து
மாஸ்கழுவி நெஞ்சே மதி. (உ)

சித்த மகிழ்த்தேநீ சேவற்கொடி யேற்ற
வெற்றி மயில்வீரா விண்ணப்பம்—முத்துநிரை
மாணிக்க கங்கை வளையுங் கதிர்காம
மாணிக்க மேயருளு வாய். (ங)

மித்திரரைக் காக்கவே வேலேந்து மெய்யாதோய்ச்
சத்துருவை வெல்லச் சமயமிது—முத்துலிங்கர்
வாழுங் கதிரை மலைவீற் றிருப்பவனே
யாழும் பவமகற்றி யாள். (சு)

நம்பியந்தாட் பேணு நாரிக்கா யாவலுற்று
வெம்பியவ னைப்பணிந்த வெட்கமா—விம்பர்

முதிரைவளர்ந் தண்ட முகடுலவுங் காவாங்
கதிரைமலை யுள்ளொளித்தாய் காண்.

(ரு)

நீயன்றி யொன்றை நினைந்தவென் னெஞ்சப்
பேயை வசமாக்கல் பெரிதாமோ—மாயைமிகத்
தந்தகன் னெஞ்சத்துத் தானவரை யுந்துடைத்து
வந்தகதிர் காமனருள் வாய்.

(கூ)

கதிரை நகரதனைக் காக்குங் கடவுள்
மதுர மொழிவள்ளி வாழ்க—கதிரைவளர்
குஞ்சரியும் வாழ்க குருமுத்து லிங்கரது
செஞ்சரணம் வாழ்க சிவா.

(௪)

மாணிக்க கங்கையா மாந்தியும் வாழ்கசீர்
மாணிக்கப் பிள்ளையார் வாழ்வாக—மாணிக்க
வேலுரைத்த வாசிரிய மேதினியெங் கும்வாழ்க
வான்மிக்கு மஸ்க வளம்.

(அ)

அடியாரைக் காக்க வறுமுகனாய் வந்த
வடிவேற் கரனை மனது—படியவே
வைத்த வடியார்கள் வாழ்க சிவமதமுஞ்
சுத்தமறை வாழ்க சுபம்.

(கூ)

தேவாரம்.

ஹரிபோமென் தட்சரத்தி லாதி யாகி

அகிலாண்ட கோடிநா யகனு மாகி

விரிவான யெழுகடலெண் கிரியு மாகி

விண்ணாரு வெண்மதியு மிரவி யாகி

அரியாகி யயனாகி யரனு மாகி

அறுமுகமா யுருவாகி யமர ரேற்றக்

கரியாதி யுலவுகதிர் காம மேவுங்

கடவுளே யெனைக்காக்குங் கதிரை வேலு.

(க)

ஆருமறி யாதபொரு ளந்த மாகி

அரனார்க்கு முபதேசக் குருவு மாகி

வாருலவு வள்ளிமண வாள் னாகி

மங்கைதெய் வாளைமன மகிழ்வோ னாகி

தாருலவு புயத்தோன யுயிர்கட் கெல்லாஞ்

சடாகூரமா மமுதனிக்குந் தந்தை யாகி

காருலவுங் கதிரைமலை மேவு மெங்கள்

கடவுளே யெனைக்காக்குங் கதிரை வேலு.

(உ)

இறைவிக்கோர் சுதனாகி யெங்கோ னாகி

யென்றந்தை தாய்குருவுந் தெய்வ மாகி

மறையார்க்கு மறியவொண மறையோ னாகி

மாணிக்க கெங்கைதனக் கதிப னாகி

பிறைவதனத் திருமுருகப் பெருமா னாகி

பேசரிய வன்பர்தொழுந் தெய்வ மாகி

கறையடிக ஞுலவுகதிர் காம மேவுங்

கடவுளே யெனைக்காக்குங் கதிரை வேலு.

(ங)

சுராறு கரமில்ங்கப் பவள வாய்ப்பன்

னிருகண்ணு லெனைநோக்கு மிறைவ னுகி
சீராருஞ் சேணுலகத் தேவ ராதி

தேவரின்சே னுபதியாய் மாயை யீன்ற
சூராருஞ் சூரர்குரு வறுத்தோ னுகி

தொழும்பரிதை யத்தெழுந்தச் சோதி யாகி
காராருங் கதிரைமலை மேவு மெங்கள்

கடவுளே யெனைக்காக்குங் கதிரை வேலு. (ச)

உம்பர் பிரானளித்த கன்னிபாக னுகி

உலகேழு முண்டவன்றன் மருக னுகி
வம்பரிடத் தணுகாத வஞ்ச னுகி

வளர்ஞான வடிவாகி மலர்த்தா டன்னை
நம்புவார்க் கருள்கரண னந்த மாகி

நவில்சோதிப் பிரகாச வள்ள லாகி
கம்பமதக் கயமுலவுங் கதிரை நாமக்

கடவுளே யெனைக்காக்குங் கதிரை வேலு. (ரு)

ஊனுகி யூண்டிரண்ட வுடலு மாகி

உயிராகி ஐம்பூத வறிவு மாகி
நானுகி யெம்முளநன் வினையு மாகி

நான்றேடு நன்வழிக்கோர் நாம மாகி
வானுகி வானுடுவு மங்கு லாகி

மாறாத பேரின்ப வாரி யாகி
கானுகிக் காணுசரப் பொருளு மாகுங்

கடவுளே யெனைக்காக்குங் கதிரை வேலு. (சு)

எங்குநிறை பரவெளியி னேக னாகி

யென்றுமெனக் கொருதுணைவ னாகி மேலுஞ்
சங்கரர்க்கு மகவாகித் தாசர்க்காகாச்

சத்துருசங் காரவடி வேல னாகி
மங்கையினுக் கோர்வேங்கை மரமு மாகி

வனவேட னாகிசங்க மாண்டி யாகி
கங்குலற ஞானப்பிர காச னாகுங்
கடவுளே யெனைக்காக்குங் கதிரை வேலு. (எ)

ஏதுநிக ரில்லாத வஸ்து வாகி

இகபர மெலாம்பணியத் தெய்வ மாகி
வரதுபுரி சூரரின வயிரி யாகி

மாமயிலின் மீதுலவு மகிப னாகி
ஓதுதமி ழாற்றுதிக்கு முண்மையாகி
உயர்வேத வித்தாகி யோகார் சன
காதிதுற வோர்பரவக் கதிரைமேவுங்
கடவுளே யெனைக்காக்குங் கதிரை வேலு. (அ)

ஐயனா யருந்தவர்க்கோ ரமுத மாகி

அன்பத்தோ ரஹ்ரத்தி னதிப னாகி
தையல்மா நிருவருக்கோர் பாக னாகி

சச்சிதா னந்தசிவ சொரூப மாகி
மெய்யருக்கு மெய்யாக விளங்கு ஞான
விளக்காகி விளக்கெழு மொளியு மாகி
கைகப்பி யான்போற்றுங் கதிரை நாமக்

கடவுளே யெனைக்காக்குங் கதிரை வேலு. (க)

ஒருகொம்பு மிருசெவிமும் மதமுங் காட்டு
மோர்நால்வாய் முகர்க்கினைய யோக னுகி
திருவன்பு கொண்டவர்தஞ் செல்வ மாகி
திகட்டாத தேன்பாகு வர்க்க மாகி
பெருமன்பு புரிஞான போக மாகி
பிறப்பிறப் பற்றபரப் பிர்ம மாகி
கருதுவார் கண்காணக் கதிரை வாழங்
கடவுளே யெனைக்காக்குங் கதிரை வேலு. (க0)

ஒங்கார மானபரஞ் சோதி யாகி
ஒர்மகர வருவாகி யும்பர்க் காக
ஆங்காரமான வனம் பொறியு மாகி
அறுமுகமுஞ் சரவணையிற் றவழ்வ னுகி
பாங்கான வறுமாதர் முலைப்பா லுண்ட
பாலகனா யிலக்கர் நவர்துணைவ னுகி
காங்கேய னெனுநாமக் கருணா னந்தக்
கடவுளே யெனைக்காக்குங் கதிரை வேலு. (கக)

ஒளவியமுது மனத்தவரா லறியா னுகி
அறுகோண மாளிகைக்கி யரச னுகி
புவிதொழவு மாறுபடை வீடா னுகி
புள்ளிமயி லேறிவரும் புனித னுகி
கவிசூறுங் கவிவலர்தங் கருத்து மாகி
கவிநாளிற் கண்கண்ட தெய்வ மாகி
கவுரியருள் மகனுகி கதிரை நாமக்
கடவுளே யெனைக்காக்குங் கதிரை வேலு. (கஉ)

அக்குமணி யணிபவர்தஞ் சுற்ற மாகி
 ஹரஹரா வெனப்புகல வருளு மாகி
 திக்கெலாம்புகழ் கதிரைத் தேவ னாகி
 செந்தமிழில் விளைந்தநவ ரசமு மாகி
 மிக்கமது ரக்கவிமா ணிக்க வேலும்
 வேண்டுவர முதவியன்பாற் றுணைவ னாகி
 நற்கதிரை மகத்துவனா யிலகு மெங்கள்
 நாதனே கதிரை நாயகமே வாழ்க.

(கங.)

கதிர் கா மக்கண்ணிகள்.

சீர்பூத்த ஞானத் தீபச் சுடரொளியாங்
 கார்பூத்த வேழமுகன் காப்பாங் கதிர்காமா. (க)

தெள்ளுதமிழ்க் காதி தேவரா மாணிக்கப்
 பிள்ளையார்க் கன்பு புரிவேன் கதிர்காமா. (உ)

சேவற் கொடிதிகழச் செப்போடு வேய்ந்திருக்குங்
 கோவிலையுங் காணவரங் கொடுப்பாய் கதிர்காமா. (ங)

ஆலையத்துட் சென்று அழகுமணி வாயிவின்முன்
 சேலைத் திரைவணக்கஞ் செய்வேன் கதிர்காமா. (ச)

மனத்தாலு மென்னினிய வாக்காலு முன்சரணம்
 நினைத்து துதிக்கவருள் நீயே கதிர்காமா. (ரு)

சிங்களவ ராலீயுந் தீர்த்தப் பிரசாதம்
சங்கையுடன் வாங்கவரந் தாதா கதிர்காமா. (கூ)

சவுமிய மூர்த்தியையுந் தாய்கோ கனகையுநான்
புனியிற் றினம்வாழ்த்திப் புகழ்வேன் கதிர்காமா. (எ)

பத்தினியா மம்பாள் பராசத்தி யைப்பணிந்து
சித்தமயக்கந் தெனியுங் கதிர்காமா. (அ)

வில்வ மரத்தடியில் வீழ்ந்து நமஸ்கரிப்பேன்
அல்லல் வினையகல் வருள்வாய் கதிர்காமா. (க)

கோவிலையுஞ் சுற்றிக் கும்பிட்டுக் கொள்வேனென்
பாவ மகற்றுவதுன் பாரங் கதிர்காமா. (க௦)

தெய்வாணை யம்மன் றிருக்கோவில் சென்றவள்தன்
செய்ய சரண்போற்றி செய்வேன் கதிர்காமா. (க௧)

முக்கோண வீதி முனையிலகு செம்பவழக்
கற்கோவி லொன்றதனைக் காண்பேன் கதிர்காமா. (க௨)

வண்ணமணிக் கோயில் வாழ்வள்ளி யம்மனிநு
தண்ணூர் சரண்டுதிப்பேன் ஸ்வாமி கதிர்காமா. (க௩)

சன்மார்க்க யோக சாதனரா முத்துலிங்கம்
நன்மலர்த்தா னும்பணிவேன் நாதா கதிர்காமா. (க௪)

பச்சைச் சடையன் பகர்வடுக னற்றானை
இச்சையுடன் பணிவே னிறைவா கதிர்காமா. (க௫)

வேலுமயி லுந்துணையா மேலிடும்ப நாதனையும்
பாலுகுடி தாசரையும் பணிவேன் கதிர்காமா. (க௬)

சித்தர்பதி னெண்மரையுஞ் சிந்திப்பே னுன்னுமப்
பத்தியுள வன்பர்களைப் பணிவேன் கதிர்காமா. (க௭)

மாணிக்க கங்கையெனு மாநதியி னீராடி
காணிக்கை யுங்கொடுத்துக் காண்பேன் கதிர்காமா. (௧௮)

கதிரை மலையதனைக் கண்டுதெரி சிப்பேனென்
மதியிற் குடியாக வாழ்வாய் கதிர்காமா. (௧௯)

திருநீறு விளையுமிடஞ் சென்றங் கிருந்தெடுக்குந்
திருநீ றணியவினை தீருங் கதிர்காமா. (௨௦)

சூரன்மலை கண்டு தொழுவே னெனைக்காக்கும்
பாரமுன தையாகண் பாருங் கதிர்காமா. (௨௧)

செல்வக் கதிர்காமம் சென்றுதெரி சிப்பேனான்
செல்வமுடன் வாழ்க செய்வாய் கதிர்காமா. (௨௨)

நெய்ப்பாறை தொட்டவிரல் நெற்றிக் கொருதிலகம்
வைப்பதுவு முந்தன் மகிமை கதிர்காமா. (௨௩)

வேங்கை மரமாக வேடுவர்க னுன்மகிமை
பாங்கா யறிந்தவிடம் பார்ப்பேன் கதிர்காமா. (௨௪)

முத்திக்கு வித்தே முவுலகுக் கோரமுதே
சத்தி தனயாவென் ஸ்வாமி கதிர்காமா. (௨௫)

வள்ளிக் கிசைந்த மலரே மலர்ச்சுரும்பே
தெள்ளி முகர்க்கிளைய தேவே கதிர்காமா. (௨௬)

சோதி நவமணியே தூண்டா மணிவிளக்கே
ஆதிவே தப்பொருளே ஐயா கதிர்காமா. (௨௭)

எண்ணற் கரிதான வேகாந்த மேனான
வண்ணக் களஞ்சியமென் வாழ்வே கதிர்காமா. (௨௮)

வெண்டரள முத்தே வினைந்த ரசக்கரும்பே
உண்டவற்கு மின்ப யோகா கதிர்காமா. (௨௯)

வேறின்ப மொன்று விரும்பாற் கெலாமெனிய
பேரின்ப வெள்ளப் பெருக்கே கதிர்காமா. (௩௦)

குஞ்சரியுங் கடிக் குலவுன் குழகாவுன்
செஞ்சரணம் போற்றி செய்வேன் கதிர்காமா. (௩௧)

வடிவேற் கரசேபொன் மயில்வா கனப்பொருளே
அடியார்க் கடியேனுன் னபையங் கதிர்காமா. (௩௨)

வாக்கென்று முன்னை வாழ்த்தவே நின்கழலில்
பூக்கொண்டு பூசை புரிவேன் கதிர்காமா. (௩௩)

வாராயோ யெந்தனெதிர் வந்துமெளி யேன்வதனம்
பாராயோ வாறுமுகப் பாலா கதிர்காமா. (௩௪)

புண்கொண்ட நெஞ்சப் புலையேன் வினைதீரக்
கண்கண்ட தெய்வமுனைக் கண்டேன் கதிர்காமா. (௩௫)

சற்று மறிவிவியாஞ் சண்டாள னென்றனைக்கை
விட்டிடா மற்காக்க வேணுங் கதிர்காமா. (௩௬)

மெத்தப் பயந்தமன முள்ளவெளி யேனெனது
சித்தந் தெளியவருள் செய்வாய் கதிர்காமா. (௩௭)

ஆத்தாளா மெங்க ளபிராமி யண்டமெலாம்
பூத்தா ளருளுகந்த பொருளே கதிர்காமா. (௩௮)

கோள்க ளெனைப்பற்றிக் கொடுமைகளுஞ் செய்யாமல்
நாளு மெனைக்காப்பாய் நாதா கதிர்காமா. (௩௯)

தந்தைக்கு மந்திரமுஞ் சாற்றின யிந்நாளில்
மைந்த னெனக்கொருசொல் வழுத்துங் கதிர்காமா (௪௦)

இன்ன முனதுமன மிரங்காத தேனோசொல்
வர்ன மயிலழகா வாவா கதிர்காமா. (௪௧)

பிட்டுண்ண மண்சுமந்து பிரம்பா லடியேற்ற
ஒட்டனே வந்தாதை யோதுங் கதிர்காமா. (௪௨)

ஆட்டுக்கா லாசைகொண்ட வம்பரத்தி பிள்ளையென
நாட்டிலுனைச் சொல்வதென்ன ஞாயங் கதிர்காமா. (௪௩)

வெண்ணை திருடியுண்டு வேயின் குழலுதுங்
கண்ணன் திருமருகா காப்பாங் கதிர்காமா. (௪௪)

எந்நாளு மேகவலை யெண்ணிப் படுத்துயரைச்
சொன்னாலுங் கேட்காயோ சுவாமி கதிர்காமா. (௪௫)

ஏழைக் குணையலது யினிவேறுண் டோகதியிவ்
வேளை தயவுசெய்ய வேணுங் கதிர்காமா. (௪௬)

கல்லாத நாயேன் கவியா லுனைபுகழ
நல்ல வரமெனக்கு நல்குங் கதிர்காமா. (௪௭)

ஐயாநீ யென்னை ஆதரிக்க வேதயவாய்
மெய்யா மயிலில்வர வேணுங் கதிர்காமா. (௪௮)

நெஞ்சம் பயந்து நின்றலையு மென்வறுமை
கிஞ்சிற் றறியாயோ கிருபைக் கதிர்காமா. (௪௯)

வாதிக்கும் நோயால் வறுமையால் நாடோறுஞ்
சோதிப் பதுமழகா சொல்லுங் கதிர்காமா. (௫௦)

வாடித்த வித்தமனம் மகிழ்வாகி யுன்மகிமை
பாடித் துதிப்பதென்றோ பகர்வாய் கதிர்காமா. (௫௧)

சண்டாள நென்னுமெனைத் தள்ள நினையாதீர்
அண்டர் பணியு மரசே கதிர்காமா. (௫௨)

காப்பா ரெவருமினிக் காணாமல் நின்னுனது
பூப்பாத மேதஞ்சம் புனிதா கதிர்காமா. (௫௩)

வஞ்ச நெனைக்காக்க வருகின்ற வேளையது
குஞ்சரியி னாற்றடையோ கூறுங் கதிர்காமா. (௫௪)

புள்ளி மயிலேறி பெருமானீர் வந்தவழி
வள்ளி மறித்தாளே வழுத்துங் கதிர்காமா. (௫௫)

அன்னை யிருவருக்கு மறியாச் சிவனுநா
னென்ன தவர்செய்தே னிசையுங் கதிர்காமா. (௫௬)

பெற்றோர்கள் பிள்ளை பிழைபொறுப்ப தேகடனென்
றுற்ற மனுநீதி யுண்டாங் கதிர்காமா. (௫௭)

தாய்மா ரிருவரெனைத் தள்ள நினைப்பாரேல்
சேயானு முய்யவழி தெரியேன் கதிர்காமா. (௫௮)

நெஞ்ச மிரங்கியெந்த னேராக வந்துனது
கஞ்ச மலரடியுங் காட்டுங் கதிர்காமா. (௫௯)

சென்மங்கள் தோறுஞ் செய்த பழவினையாங்
கன்மங்கள் தீர்ப்பதுமுன் கடனே கதிர்காமா. (௬௦)

வந்தனமுஞ் செய்தேன் மயிலேறி நீவருக
கந்தாகு காகிருபைக் கடலே கதிர்காமா. (௬௧)

எத்தனையோ கூவி யிசைத்தாலு முன்னினிய
சித்த மிரங்காதேன் ஸ்வாமி கதிர்காமா. (௬௨)

ஏழைக் கிரங்குபவ னென்றெண்ணி யுந்தனிநு
தானைப் பணிந்தேனுன் தஞ்சங் கதிர்காமா. (௬௩)

யென்னைக் கடைக்கண்ணு லேறிட்டுப் பார்ப்பதன
லுன்னைக் குறைசொல்வா ருண்டோ கதிர்காமா. (௬௪)

பன்னிரு கண்ணிருந்தும் பாரா திருப்பதுமேன்
இன்ன பிழையென் றிசைப்பாய் கதிர்காமா. (௬௫)

ஈராறு காதிருந்து மென்சொல்லு மேற்காத
போராண்மை யென்ன புகலுங் கதிர்காமா (காசு)

நம்புவரைக் காக்கும் நாதரீ யென்றலவோ
அம்புவியி லுன்னை யடுத்தேன் கதிர்காமா (காஎ)

ஆருங் கெதியிலையென் றடுப்பவரைக் காராத
பேரு முலகலுண்டோ பேசங் கதிர்காமா. (காஅ)

சந்ததமுங் கூவியுனைத் தஞ்சமென்றும் கேளாதேன்
எந்தன் பவச்செயலோ யீசா கதிர்காமா. (காக)

இரும்பா கிலுமிழகும் மெள்ளேனுஞ் சித்தமென்பால்
திரும்பா திருப்பதுமேன் செப்புங் கதிர்காமா. (எ௦)

பாருக்கு ஞன்புகழைப் பாடாமல் வேறுமொரு
பேரைப் புகழ்ந்துகவி பேசேன் கதிர்காமா. (எக)

சந்தத் துடன்கவிகள் சாற்றவறி யாச்சிறிய
மைந்தன் வினைதிர்க்க வாவா கதிர்காமா. (எஉ)

எவன்றேடி னாளுநமக் கென்னவென்று நீயிருந்தால்
அவனிதனி லுன்புகழ்க் கழகோ கதிர்காமா. (எங)

ஆறு படைவீட்டுக் கதிகாரி நீகடைக்கண்
பாரும் பிணியகலப் பண்ணுங் கதிர்காமா. (எச)

பொய்ய னிவனென்று புறம்பாக்க வெண்ணுதீர்
ஐயா கதிரைமலைக் கரசே கதிர்காமா. (எடு)

சின்னஞ் சிரியேனான் செப்புங் கவியதன
லென்ன பயனென்றோ யிகழ்ந்தாய் கதிர்காமா. (எசு)

வாமி யருள்பாலா மயிலேனுஞ் சேவகனீ
சாமிநா தாவுனது தஞ்சங் கதிர்காமா. (எஎ)

பொன்னடியைப் போற்றி புகழ்ந்து கவியாற்பாடும்
உன்னடியார்க் கேதுகுறை வுண்டோ கதிர்காமா. (௭௮)

மதியிரவி நாளும் வலமாக வந்துபணி
கதிரை மலைக்கரசே கண்ணே கதிர்காமா. (௭௯)

குகநாத மந்திரமுங் கூறுத பாவியென்னை
இகழாதே ஐயாநீ ரெந்தை கதிர்காமா. (௮௦)

அன்பு நுளத்தி லமர்ந்தாடுங் தெய்வமுநீ
இன்ப மெனக்கருள்வ தென்றோ கதிர்காமா. (௮௧)

கோபதியும் பெற்ற குஞ்சரிக்கு யானொருசேய்
பாப மகன்றிடக்கண் பாருங் கதிர்காமா. (௮௨)

ஞானக் குறத்திவள்ளி நாயகிதன் பிள்ளையெனை
யேனோநீ காரா திருந்தாய் கதிர்காமா. (௮௩)

எளியே னெனைக்காக்க யின்னேரந் தாமதமேன்
ஒளியாமற் சொல்லு முண்மை கதிர்காமா. (௮௪)

சேயனா மென்பால் திரும்பாதோ வுன்கருபை
வாய்திறந்து சொல்லும் மௌனக் கதிர்காமா. (௮௫)

எத்தனையோ நான்குச்ச விட்டாலு முன்மனது
சற்று மிரங்கிலையே சுவாமி கதிர்காமா. (௮௬)

படிகாக்கு மெய்யாவுன் பதம்காக்கு நாயேனென்
குடிகாக்க வாவாவா குமரா கதிர்காமா. (௮௭)

நவவீர நும்மில்லக்கர் நற்றுணைவ நீயெனது
பவமகல வேகிருபை பண்ணுங் கதிர்காமா. (௮௮)

கண்ட விடமெல்லாங் கைகூப்பி யான்வணங்கித்
தெண்டனிட்டுங் காப்பார் தெரியேன் கதிர்காமா. (௮௯)

நிச்சயமாந் தெய்வம் நீயே யென்றன்மனது
இச்சைவைத்துப் போற்று மெனையாள் கதிர்காமா (௯௦)

ஆரையோ கூவி யழைக்கிறே னென்றெனைநீ
பாரா திருப்பதுவும் பாபங் கதிர்காமா. (௯௧)

புள்ளி மயிலேறி பேதையென் கண்காண
வள்ளிதெய் வாணையுடன் வருவாய் கதிர்காமா (௯௨)

கோழிக் கொடியாடக் குற்றமிலா தேகவிஞர்
வாழித் தமிழ்பாட வருவாய் கதிர்காமா. (௯௩)

கான்மங் கையராடக் கர்ப்பூரச் சோதிமின்ன
வான்மங் கையர்வாழ்த்த வருவாய் கதிர்காமா. (௯௪)

மட்டிலா துன்மகிமை வர்னித் திம்பனுமுன்
கட்டியமுங் கூறிடவா கருணைக் கதிர்காமா. (௯௫)

அன்றோ சிறுவ னறியாமை யாற்கவிகள்
சொன்ன பிழைபொறுப்பிர் சுவாமி கதிர்காமா. (௯௬)

பேரருள் மாணிக்கப் பிள்ளையா றும்வாழ்க
கார்வண் ணனும்வாழ்கக் கருணைக் கதிர்காமா. (௯௭)

வயிரவரும் வாழ்க வளரிவ் வுலகின்ற
பயிரவியும் வாழ்க பரனே கதிர்காமா. (௯௮)

குஞ்சரியும் வாழ்கக் குருபரா வுந்தனிநு
செஞ்சரணம் வாழ்க தேவா கதிர்காமா. (௯௯)

மதுர மொளிவள்ளி வாழ்கவே முத்துலிங்கம்
கதிரை நகர்வாழ்க கந்தா கதிர்காமா. (௧௦௦)

சேவற் கொடிவாழ்க செங்கதிர்வே லும்வாழ்க
மாமயிலும் வாழ்க வாழ்க கதிர்காமா. (௧௦௧)

கதிரைமலை யோரேழு கனகவரை யுஞ்செல்வக்
கதிர்காம மும்வாழ்க கருணைக் கதிர்காமா. (௧௦௨)

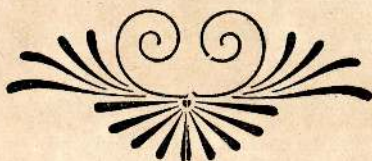
பாலுகுடி தாசர் பதமுந் தினம்வாழ்க
மேலும் கதிரைநபி விளங்க கதிர்காமா. (௧௦௩)

மெய்யாந் தமிழை விளக்குங் கலைமகள்தன்
செய்ய பதம்வாழ்க செல்வக் கதிர்காமா. (௧௦௪)

மாணிக்க கங்கையென்றும் வாழ்கவே யிவ்வுலகல்
மாணிக்க வேல்கவியும் வாழ்க கதிர்காமா. (௧௦௫)

நயகதிரை நாமம் நவில்வா ரவர்க்குமொரு
துயரென்ப தில்லையினிச் சுபமாங் கதிர்காமா. (௧௦௬)

கதிர்காம மேவாழ்கக் கருதுமடி யார்களநய
துதிவாழ்க வென்றுஞ் சுபமே கதிர்காமா. (௧௦௭)

வள்ளியம்மன்கண்ணிகள்.

திருமேவு தென்கதிரைச் செல்வமே யுன்கமல
இருதா ளிணைபோற்றி யெந்தன்வள் ளித்தாயே. (௧)

நின்கோயில் முன்பாக நின்றுபணி வேணுனது
அன்பா லெனக்குவர மருளும்வள் ளித்தாயே. (௨)

மானீன்ற கண்ணே வடிவேலர்க் கோரினிய
தேனேயென் னுள்ளத் தெளிவேவள் ளித்தாயே. (௩)

மதூரமொளி யாளே மரகதத்தி னாற்கொடியே
கதிரை நகர்க்குமதி காரிவள் ளித்தாயே. (௪)

வேடர் குலத்தின் விளக்கே விளக்கொளியே
மாடப் புறவினமே மயிலேவள் ளித்தாயே. (௫)

கதிரைப் பெருமான் கருத்துக் கிசைந்தவின்ப
மதூரக் கனிரசமே வாவாவள் ளித்தாயே. (௬)

தேனுந் தினைமாவுந் திகட்டக் கொடுத்துமுரு
கோணை வசப்படுத்திக் கொண்டவள் ளித்தாயே. (௭)

வில்லம்பு கொண்டகர வேடுவனை வைதுதள்ளி
நில்லென்று சொன்னவளும் நீயோவள் ளித்தாயே. (௮)

ஆண்டிமக னாண்டி யவனை வசப்படுத்த
வேண்டித் தினைகாத்த விமலிவள் ளித்தாயே. (௯)

தும்பியொன் றுக்கஞ்சி தூங்க கிழவனையே
நம்பியவ னுக்கிசைந்த நாரிவள் ளித்தாயே. (௧௦)

வேலப்ப னுன்னாசை வெறியாலே யுந்தனிரு
காலைப் பிடித்ததென்ன காலம்வள் ளித்தாயே. (௧௧)

குறவர் குடிகாக்குங் கொற்றவனா நம்பியருள்
இறைவி யுனைப்பணியே னென்றும்வள் ளித்தாயே. (௧௨)

பேதையே னென்பால் பெற்றாள் முகம்பார்த்துத்
தீதகல்வ தென்றோ செப்பும்வள் ளித்தாயே. (௧௩)

பெற்ற மனம்பித்தாம் பிள்ளைமனங் கல்லெனவும்
உற்ற மொளியதனை யுணர்வாய்வள் ளித்தாயே. (௧௪)

ஆழக் கடலின் அலையிற்று ரும்பானேன்
ஏழைக் கிரங்குவது மென்றோவள் ளித்தாயே. (௧௫)

கொம்பிழந்த மந்திக் கூட்டமது போலானேன்
என்பாஸில் நீவருவ தென்றோவள் ளித்தாயே. (௧௬)

மரக்கலத்தின் மீதுயர்பாய் மரங்காத்த கொக்கானேன்
இரக்கமுட நெந்தனைக்கை யேந்தும்வள் ளித்தாயே. (௧௭)

சீழுதங் காணாத செந்நெற் பயிரானேன்
தாமதமே னின்கருணை தாதாவள் ளித்தாயே. (௧௮)

நித்தம் வறுமையினால் நின்று மயங்குவது
மெத்தனையோ சொன்னே னெளியேன்வள் ளித்தாயே. (1)

வேலனையும் போற்றி விண்ணப்பஞ் செய்து
பாலன் றுயரகலப் பண்ணும்வள் ளித்தாயே. (௨௦)

குஞ்சரியா மன்னை கோகனகத் தாள்பணிவேன்
வஞ்ச நினையாமல் வாவாவள் ளித்தாயே. (௨௧)

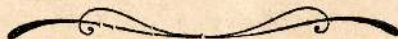
முத்துவிங்க சுவாமி முண்டகத்தா ளும்பணிவேன்
சித்த மிரங்கியருள் தேவிவள் ளித்தாயே. (௨௨)

எந்தன் றுயர்க்குமருந் தில்லையா வுன்கிருபை
வந்தா லதுபோது மாதேவள் ளித்தாயே. (௨௩)

என்ன பிழையதுசெய் திருந்தாலும் நீயெனது
அன்னை மனம்பொறுத்து ஆழ்வாய்வள் ளித்தாயே. (௨௪)

பெம்மான் றிருமகனைப் பிரியாத தேவியுநீ
அம்மாநா னுந்தன் அபையம்வள் ளித்தாயே. (௨௫)

தெய்வயாவனயம்மன்கண்ணிகள்.

பொன்னூர் கதிரைவளர் பூரணியேயுந்தனிநு
மின்னூர் சரண்போற்று வேனேதெய் வாணையம்மா. (க)

இந்திரனுக் கோர்மகளா யெவ்வுலகை யுங்காக்க
வந்த மகத்துவமாம் வாழ்வேதெய் வாணையம்மா. (உ)

மின்னற் கொடியே விலையில்லா மாமணியே
பொன்னே சுரும்பாரும் பூவேதெய் வாணையம்மா. (ங)

கன்னலமுதே கற்கண்டே பொற்கனியே
வன்னக் குயிலே மயிலேதெய் வாணையம்மா. (ச)

மாசற்ற மாவனமே வண்ணக் கயல்வினியே
தேசுற்ற பொன்வடிவே தேவிதெய் வாணையம்மா. (ரு)

சேணுலகர் போற்றுஞ் சிந்தா மணித்திரளே
பேணுவார் தங்கள் பொருளேதெய் வாணையம்மா (சு)

தேடக் கிடையாத் திரவியமே நற்புலவர்
பாடற் கருளுதவும் பாவாய்தெய் வாணையம்மா (ஏ)

வான வரைக்காக்க வந்தவடி வேற்கரசர்
ஞானக் கருத்தறியும் நாரிதெய் வாணையம்மா. (அ)

இகம்போற்றுந் தாயே யெனியே நெனக்கினிய
சுகங்காட்டி யாள்வதென்று சொல்லுந்தெய் வாணையம்மா.

வன்மமா யென்னை மயங்க விடலதுவுந்
தன்மமா சொல்லுந் தாயேதெய் வாணையம்மா. (௧௦)

ஆரைத் துணையென் றடுப்பே னதற்குமொரு
பேரைத் தெரியே னுன்பேதைதெய் வாணையம்மா. (௧௧)

நீயே மனமிரங்கி நேராக வந்தெனது
தாயே அருளெனக்கு தாதாதெய் வாணையம்மா. (௧௨)

அன்பாக வுன்னை அர்ச்சித்துப் போற்றுத
வம்ப னெனமுனியேல் மாதேதெய் வாணையம்மா. (௧௩)

வாராயோ நானெனியேன் வருந்துவது நீயறிந்து
தாராயோ வுன்னருளுந் தாயேதெய் வாணையம்மா. (௧௪)

ஏதுங் கதிவேறு யில்லையினி யிவ்வுலகில்
நீதுணையே யென்று நினைத்தேன்தெய் வாணையம்மா. (௧௫)

பஞ்சமா பாவியிலும் பாவியிவ னென்றவொரு
வஞ்சம் நினையாமல் வந்தாள்தெய வாணையம்மா. (௧௬)

தாயிழந்த கன்று தயங்குவது போலாக
சேயான் வினையதனாற் றிகைத்தேன்தெய் வாணையம்மா. (1)

பண்டுநான் செய்த பழவினையை மாற்றுபவர்
உண்டோ வினையலது ஒதுந்தெய் வாணையம்மா. (௧௮)

சென்ம மெடுத்ததிலுஞ் சிவபூசை செய்தறியாக்
கன்ம மகலவழி காட்டுந்தெய் வாணையம்மா. (௧௯)

வாதித்த சூரர் மகுடமுடி யற்றுவிழச்
சேதித்த சேவகனற் றேவிதெய் வாணையம்மா. (௨௦)

கல்லாத நாயேன் கற்றுங் கலையுணர்வு
இல்லாத பாவியுய்வ தென்றோதெய் வாணையம்மா. (௨௧)

தட்டளிந்து நின்று தயங்குஞ் சிறுவனைக்கை
விட்டு விடநினைக்க வேண்டாந்தெய் வாணையம்மா. (௨௨)

வாட்டும் பிணியதற்கு மருந்தொன் நெனக்கீய்ந்து
காட்டுவா யுந்தனருள் கண்ணேதெய் வாணையம்மா. (௨௩)

பண்டுள் ளடியார் பரவப் பவமகற்றல்
கண்டு முனைத்தொழுதேன் கண்ணேதெய் வாணையம்மா. (௨௪)

வாழ்க வுனதன்பர் மாணிக்க வேல்கவியும்
வாழ்கநீ யென்றும் வாழ்வாய்தெய் வாணையம்மா. (௨௫)

கதிரைமகத்துவக்கீர் த்தவண.

தாதா கல்வி யன்னமே என்கிறவர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

மனமகிழ்ந் தெனக்கருள் வேலனே—யுன்றிரு (மன)

அனுபல்லவி.

கனமருவிய கதிர் மலைவளர் சாமியுன் (மன)

சரணங்கள்.

கந்தாகுகாமுரு கையாபன்னிருகரா
சந்ததமெந்தன்முன் வந்தருள்குருபரா (மன)

சந்தரவள்ளிகுஞ் சரிமருவியதேகா
இந்தநல்வேளைநீ வந்தருளினியோகா (மன)

தாசனா மாணிக்க வேல்கவிக் கருள்சீலா
வாசக் கடம்பனே வந்தரு ளுமைபாலா. (மன)

(௨) ஆருக்குத்தான்தேரியும் அவர்பெருமை
என்றவண்ணமெட்டு.

பல்லவி.

காண்பவ ரெவ ரையனே—உன்மகிமையைக்

(கா)

அநுபல்லவி.

காண்பவ ரினியந்தக் ககனத்தினிலு மில்லை

கண்டவ ருண்டெனச் சொல்லவுங் கேட்டில்லை

(கா)

சரணங்கள்.

தென்கதிரைப்பதி வாழும்ஐக தீசா

சித்தர்க்கெலாமொரு சித்தே கும ரேசா

நன்குறவர்குல நாயகி பிரா ணேசா

நான்முகன் றொழுவந்த நாதனேசர் வேசா

(கா)

குண்டுவரைதோறும் நின்று விளை யாடுங்

குமரகுருபர குருவேநான் மறை தேடுங்

குண்டுமொழி தெய்வ யானை யுற வாடுங்

கந்தாகுகாமுரு காவென்று கவி பாடுங்

(கா)

அகிலப்பிரபஞ்ச மாய்கை யதை வெல்லும்

அட்சரமாகுமுன் னுறெழுத்தை யல்லும்

பகலுமறவாமற் பக்தியுடன் சொல்லும்

பூலகன்மாணிக்க வேல்துணை யாநிலும்

(கா)

(௩) இராகம் உசேனி. ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கதிரை நாகனே—யெனைக்காத்

தருளுநீ தனே.

(கதி)

அனுபல்லவி.

மதியுலாவும் மதிவினோதக்
கதிரையாகும் பதியில்மேவுங் (கதி)

சரணங்கள்.

தஞ்ச மென்றே னே யுன்னைத்
தஞ்ச மென்றே னே
சந்ததமுந்தனை வந்தனைசெய்யுமென்
சிந்தைதெளிந்திட வந்தருளெந்தன்முன் (கதி)

என்று காண் பேனோ தெரிசனம்
என்று காண் பேனோ
என்று முனைத்தொழச் சென்றுகதிரையைக்
கண்டு கொள்ளும்வர மொன்றுஎனக்கருள் (கதி)

மாணிக்கவேல் தாசன் போற்றும்
மாணிக்கவேல் தாசன்
மாணிக்கவேல் கவி காணிக்கையாநிதி
பேணியுமக் கிய்வேன் மாணிக்கமாநதி (கதி)

(சு) பல்லவி.

வேலனைவந் தென்னையாளுவாய் கதிர்
வேலனைவந் தென்னையாளுவாய் (வே)

அனுபல்லவி.

ஞாலமுண்டவன் சோதரிபாலனை
நம்பியேதொழு மன்பனாமெனை (வே)

சரணங்கள்.

அக்லமெல்லாங் காக்கும் வேதா
அடியேன் பேரி வின்னம் வாதா
மகிமை தங்குங் கதிரை நாதா
வந்தாளெனை கந்தா பரை
மைந்தாவரந் தந்தாள் கதிர் (வே)

சரசகுஞ் சரி வள்ளிச மேதா
சற்குணசிவ சண்முக நாதா
வரமதுதர ஏனின்னம் வாதா
வருவாய்வர கிருபாகர
திருவேபர குருவேகதிர் (வே)

நாசநிவாரண புண்ய கேதத்ரா
நன்கருணைபொழி பன்னிரு நேத்ரா
தாசன்மாணிக்க வேல்நய தோத்ரா
தடமுங்கடு கடுவென்றிட
நடனம்புரி திடசெம்பத (வே)

(௫) சாலேசாலே அலவானிதோ என்கிறவரந்மேட்டு.

பல்லவி.

வாவா வாவா வரமருள் ஏழைமுன்
வாவா வாவா வரமருள்

அனுபல்லவி.

நாவலர் தமக்கருள் நாதவே தாந்தரீ

(வா)

சரணங்கள்.

காரண மிகத்தங்குங் கதிரைநகரில் வாசா
பூரண தயவதாய்ப் பூங்கழ லருளநீ (வா)

கூர்குழ லாருமை கண்கனித்திடும் பாலா
சூரர்கு ரனைவென்ற சுப்பிர மணியநீ (வா)

வள்ளிதெய் வாணையு மருவுங்குகா வர்ன
புள்ளி மயிலினமீது பொருந்திய முருகநீ (வா)

தாசனா மாணிக்க வேலுதுதி புரியும்
வாசபங் கயாத வரதசண்முக னீயும் (வா)

(சு) பாருமேன்றன்கோலத்தை கண்ணால்

என்றவர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

வாருமெந்தன் வினைகள் தீர்க்கவே மயின்மீதேறி (வா)

அனுபல்லவி.

சீருகந்த தென்கதிரை தெய்வமேநா னேதுசெய்வேன்
பாருமுனை யன்றி வேற்கதி— பார்த்தறியேன் (வா)

சரணங்கள்.

சிந்தைமகிழ்ந்திந்த நேரம்
வந்து காப்பதுந்தன் பாரம்
எந்தையே யுனைப்பணியுநா—னேழை ஐயா (வா)

அப்பனென் னுனைப் புகழ்த்து
செப்பினென் கவி மகிழ்த்து
தப்பித மெலாம்பொறுத்து நீர்—தயவுசெய்து (வா)

வள்ளி மணவாள நென்ன
 புள்ளி மயில்வேல னுண்ணை
 தெள்ளு தமிழாற் றுதிசெய்வேன்—சிவவன்முன்பு (வா)
 சில நீயருள் மாணிக்க
 வேலன் சந்ததந் துதிக்க
 ஞாலமதிற் காக்குந் தெய்வமே—நம்புமென்முன் (வா)

(௭) இராகம்-நாதநாமக்கிரியை. ஆதிதாளம்.
 பல்லவி.

இன்னந்தயவு யில்லையா கதிர்காமாயேன்
 இன்னந்தயவு யில்லையா.

அனுபல்லவி.

செந்நெற் பழனஞ் சூழந் திருப்பாங்கிரி யீசா
 தேவாதி தேவர் தொழந் தென்கதிர் நகரவாசா (இ)

சரணங்கள்.

சூர்முடியும் வாட்டியே புரந்தரற்கு
 சோதிமகுடஞ் சூட்டியே
 வாரைப் பொருதுங் கொங்கை வள்ளிகுஞ்சரியிரு
 பேரைமணந்தகுகப் பெருமானேநீ யருள் (இ)

மைந்த னுரிமை சொல்லவா உனதடிமைச்
 சொந்த மெனக்கே யல்லவா
 இந்த தருணம்வந்து எளியேனைக் காத்தருள்
 வந்த வினைகள்தீர மலர்க்கண்ணை பார்த்தருள் (இ)

சித்ரக்கலாப மயிலா சேணுலகோர்
 சத்ருசங்கரா வயிலா

நித்திரைதன்னிலும் நின்பதமற வாத
புத்திரன்மாணிக்க வேல்க்கருள் குகநாதா (இ)

(அ) ஏமணி சகிந்துனே யேன்கிற வர்னமேட்டு.

பல்லவி.

ஐயோநா நென்செய்வே னய்யா உந்தன்
அடிமைக்கு அடிமையா னுனதும்பொய்யா (ஐ)

அனுபல்லவி.

மெய்யா தென்கதிரை வாழ்
வேலனே பாலன் யானே (ஐ)

சரணங்கள்.

வரன்றரு பாலா வளர்வடி வேலா
மைந்தனெனைப் பிணியும் வருத்துதே யடிக்கடி (ஐ)

குங்கும தேகா மங்கள யோகா
கொடிய வினையதனா லடியேன் வருந்தலாமோ (ஐ)

வம்பவநாசா அன்பர் தனேசா
வறுமைப்பிணிக ளென்னை சிறுமைப்படுத்தலாமோ (ஐ)

சதுர்மறையாளா மதுர குணுளா
சஞ்சலமதனாலென் னெஞ்சம் வருந்தலாமோ (ஐ)

மனமதுநாடும் வரகவிபாடும்
மாணிக்க வேல்க்கருள் வரதசண்முக நாதா (ஐ)

(க) இராகம்-சுருட்டி. அடதாளம்.

பல்லவி.

ஏதயேது இந்தச்சூது யெவற்கு மில்லையே
யேழைமீது யிந்தவன்ம மேனோ சொல்லையே (ஏ)

வாதுசெய்தல் நன்மையென்ற நீதி யுள்ளதோ
மாயவஞ்சக் கபடமுன்றன் மனதி லுள்ளதோ (ஏ)

கதிரை வாழங்குறவர் பெண்ணாற்கற்ற ஜாலமோ
காட்டு வேடனாகவடி வுற்ற கோலமோ (ஏ)

மதியையொத்த வனிதையைக்கண் டேய்த்த மாயமோ
மாவுந்தேனு முண்டு தீர்த்தக்கேட்ட ஞாயமோ (ஏ)

குறவர்காண மரமுமாகி நின்ற வேட மோ
கோவருந்து மாமன்வந்து சொன்ன பாடமோ (ஏ)

இறைவ னென்றுனைப் பணிந்தேனெங்க ளய்யனே
இந்தவேளை வந்துகாரு மினிய துய்யனே (ஏ)

வேறுதுணையில் லையென்று உன்னை நாடினேன்
வேலர்தாசன் மாணிக்கவேல் தமிழைப்பாடினேன் (ஏ)

(க0) எப்போதுகாணுவேனோ என்கிற வர்னமெட்டு.

பல்லவி.

பாலகதிரேசனே

பரசிவ

அனுபல்லவி.

ஞாலந்தனிற்சிது பாலன் வருந்துதல்
ஞாயமோவிது வென்ன வுபாயமோ அறிகிலேன் (பா)

சரணங்கள்.

வாடித்தவித்து உன்னைத் தேடித்திரியு மென்னை
வந்தாதரித்து வரந் தந்தாலுமக்கு நலம் (பா)

தாரணி தனக்குநீ காரணனென வெண்ணி
தங்குங் கதிரைநக ரெங்குந் தேடித்திரிந்தேன் (பா)

பத்தர்க்கிரங்கி யருள் சித்தனென மனதுள்
மெத்தப்புகழ்ந்து முனை நித்தந்துதிப்பேனையா (பா)

நாளுந்துதி மாணிக்க வேலு மனங்கனிக்க
நாதா வரமருளும் நீதாவி புதர்தொழும் (பா)

(சுக) இங்கிலீஸ் நோட் இ-ம். மோகனம். சாப்புதாளம்.

பாலன்கவுரி பாலன்கவுரி பாலன்வாழ்கவே
பகருமுகல்மே னியர்தன்மருகன் பதமும்வாழ்கவே.

புனிதன்குமரன் புனிதன்குமரன் புனிதன்வாழ்கவே
புகழுமறையி லுறையுமிறைவன் சரணம்வாழ்கவே.

வேலன்கதிரை வேலன்கதிரை வேலன்வாழ்கவே
விபுதருலகுக் கழுதங்குகன்மங் களமாய்வாழ்கவே.

பெருமான்முருகப் பெருமான்முருகப் பெருமான்வாழ்கவே
பிரணவசிவ சரவணபவ வரதன் வாழ்கவே.

அருள்வானடியற் கருள்வானடியற் கருள்வான்வாழ்கவே
அரகரக வரதசண்முக னடிகள் வாழ்கவே.

கதிரைமகத்துவம் முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

திருப்பரங்கிரி அகவல்.

இது

மதுரைஜில்லா திருக்கோட்டியூர்போல்து

அருளிக்கோட்டையில்வசிக்கும்

ரே. முத்திருளப்பிள்ளைகுமாரர்

மதுரகவி

ரே.மு.மாணிக்கவேலுப்பிள்ளை

அவர்களாலியற்றப்பட்டு,

பருத்தித்துறை

கலாநிதியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1913.

சிவமயம்.

திருப்பரங்கிரியகவல்.

காப்பு.

சீரார் பரங்குன்றத் தெய்வத் திருவகவற்
பாரார் பரவப் பவந்தீருங்—காரார்
வேழமுகத் தெந்தைபத மெய்யன்பா லெந்த
நாளுமகத் தேகொள்வோ நாம்.

அகவல்.

திருமலி ஞானத் தெளிவினுக் தெளிவாங்
குருமலி வானக் குதபநீ பூட்கே
ஒளிதரு விளக்கா முருவினுக் குயிராய்
அளிவலு முதலா மனாதிபாய்ப் பலவாய்
மதித்திடு மனதும் வாக்கினு மெட்டா
நிதித்திரள் வடிவாய் நினைப்பதற் கெளிதாய்
சுருதியி னந்த ஸ்வரூபமாப் பரமாக்
கருதியா னந்தக் கடற்கட வுளுமாய்
மதியுமா வானாய் வான்முகில்மழையாய்
பதியுமா சுகமாய்ப் பாத்திரா தீரமாய்
காண்சர மசர காரணப் பொருளாய்
மாண்பர சுவர்க்க மாகுமே நிதியாய்
அங்கினு மிங்கன்ற சங்கமா யெங்குந்

தங்கிய மேன்றிருப் பரங்கிரி யானே
 வேதனு முவண கேதனன் பிறையணி
 நாதன் மகேச னஞ்சதா சிவனுஞ்
 சத்தியோ டனுவருந் தங்கியோர் காரணப்
 புத்திர ராய்வரும் பொற்பரங் கிரியனே
 தெளிவுறு மனத்தாற் றியானித் திடவே
 ஒளிபெறு முன்றிரு வோரார் முடியும்
 ஓமப் பொடியி லோங்கு செந்தூரத்
 தாமத்திலதந் தருந்திரு றதனும்
 பன்னிரு நோக்கும் பகர்குழைக் காதும்
 மன்னிய குமிழ் மலர்ப்பூ நாகியும்
 பவழவாய் முத்தப் பற்களுந் தோளிற்
 றவழரண் கண்மணித் தாழ்வட மார்பமும்
 ஓர்கரத்தயிலு மோர்கை விபூதியும்
 ஓர்கரப் பிரம்பும் ஒருகையிற் சூலமும்
 ஓர்கரப் பாசமும் ஒருகர வாட்படை
 ஓர்கரத் தண்டமு மோர்கரப் பாசமும்
 ஓர்கரத் திகிரியு மோர்கரத் துவசமும்
 ஓர்கரத் தம்புட னோர்கர விற்களும்
 நந்தர மாறோ டாறிற் றுலங்கிட
 பொற்கலை யிடையிறந் பொலிவுந் தோன்றிட
 பங்கயக் காவிற் கிண்கிணி யாடிடத்
 தங்கிய திருவடி தரித்தபொற் பாதுகை
 வன்னக்கலாப மயின்மிசை கான்குற
 மின்னுடன் குஞ்சரி மின்னிரு பாகமும்
 தோற்றிடத் தொண்டர் துதித்து மெக்காலமும்
 போற்றிட வருபவன் பொற்பரங் கிரியனே

வடவரை வெள்ளியங் கிரிபரங் கிரியினும்
 நடமிடு குமரவேள் நாதனுஞ் சந்ததம்
 வான்பொளி தோகை மலைவே ரகமுந்
 தேன்பொளி சோலை சிமிலப் புனிதா
 ஆவினன் குடிதிரு வருணை சேனுலகுங்
 காவினந் திகழுங் கழுகா சலமும்
 செந்திலம் பதியுந் தென்கதிர் காமம்
 கந்தமா தனமுங் கண்டியுந் தணிகை
 குன்றையம் பதியுங் கொடுமனூர் மேல்வயல்
 கொன்றையன் காஞ்சியுங் குமரக் கோட்டமும்
 நரபலி முருக நாமப் பெருவயல்
 வரமலி கண்ண மங்கலந் தஞ்சைக்
 கரந்தையம் பதியுங் கருதுபல் தலமுந்
 தரந்துறை வான் திருப் பரங்கிரி யானே.

சுவாமி திருநாமம்.

மாயவன் மருகனு மயிலோனா முமை
 சேயனு மறுமீன் சேயனு மாமே
 சேந்தனுங் கந்த செவ்வேள் குஞ்சரி
 காந்தனுஞ் செட்டி கடம்பனு மாமே
 குருமுனி குருபரன் குருவே தன்குரு
 திருமரு கனுமுரு கோன்பர னாமே
 தோல்முக னரியரர் சுதன்வயி ரவருடன்
 மாலனல் வீரர்பின் வருகுக னாமே
 மகபதி சுதனியும் வனக்குற வனிதையை
 அகமதி மகிழ்வுற வண்பவ னாமே
 பொன்னா ரிலக்கப் பெயர்நவ வீரர்தம்

முன்னே னெனவரு முதல்வனு மாமே
 அறுமுனி புதல்வருக் கருளிய வறுமுகக்
 குருபர குருகுவி லோதன னாமே
 தகரூர் குழகனுந் சட்ட கூரத்த
 பகவனும் பகீரதி பாலக னாமே
 மன்றக மாடிய வரன்றரு மைந்தனுங்
 குன்றெறி வேற்கரங் கொண்டவ னாமே
 அமரர்க் கிறைவனு மர்ச்சிப் பார்க்கருள்
 குமரநா யகப்பேர் கொள்பவ னாமே
 வரைக்கு கடுவென வானுடு தெரிபட
 சரவண மடுவினிற் றவழ்பவ னாமே
 சூர்ப்பகை வென்ற சுப்பிர மணியனற்
 பூட்பத மீயந்தருள் புனிதனு மாமே
 மலியுங் கடப்ப மாலைபூண் டிலகிய
 கலியுக வரதக் கடவுளு மாமே
 வேதப் பெருளின் விபரநற் றுதைதன்
 காதுக் கிசையக் கரைப்பவ னாமே
 பகவதி சுதனெனு மகபதி மருகநின்
 னகவற் பாவிதற் கருள்பரங் கிரியனே.

சுவாமியின்றியானம்.

சரணஞ் சரணஞ் ஈண்முகக் குருவே
 சரணஞ் சரணஞ் சரவண பவனே
 சரணஞ் சரணஞ் சட்டட் சரத்தோய்
 சரணஞ் சரணஞ் சங்கரி தனயா
 சரணஞ் சரணஞ் சத்திவேற் கையா
 சரணஞ் சரணம் வரபரங் கிரியானே.

சுவாமிதெரிசனம்.

மேஷமும் ரிஷப மிதுனமுங் கடக
மாசமுஞ் சிங்கம் மாதூந் துலாமும்
விருச்சிகந் தனுசு மகரமுங் கும்பந்
திருத்திகழ் மீனப் பன்னிரு மாதமுங்
அலரியம் புலியு மரத்தனும் புலவன்
புலவர்தங் குருவும் புயல்முது மகனாள்
வாரமோ ரேழில் வருகுமுவ் வேளையும்
காரண நின்னா நெழுத்துச் சரித்து
நாமந் துதிக்கும் நாயினுங் கடையேன்
திமையு மகலச் செய்பரங் கிரியனே.

சுவாமியிடம்வேண்டுகோள்.

பொன்னார் மகுடம் புனையும் புனிதா
நின்னா நெழுத்தி னேர்மையுங் காட்டுக
அனியார் குழல்மீ னம்பாள் புதல்வ
னெனியாற் கெளரிய னெங்கோ நீயெமைப்
பெற்றவ னுன்றன் பிள்ளைநான் செய்த
குற்றமெத் தனையோ கோடி யானாலுங்
கிஞ்சிற் றேனுங் கிலேசித் திடாமற்
கொஞ்சிய வாழ்வுங் கொடுத்தருள் புரிக
கிரனோ டருண கிரிமுக குந்த
காரண னயனுங் கலச முனிமிக
எண்ணிலா தன்ப ரிருடிகள் விபுதர்
கண்ணுவர் நின்குநா மமந்திரமே
பொன்னடி போற்றுவர் புனிதனே யேழை
யென்னையுங் கண்பா ரெங்குநீங்கிட

வரமது தரவினி மயின்மிசை விரைவினில்
பரகுத வருகநீ பரங்கிரி வரதனே.

சுவாமியிடம்தன்னைக்காக்கவேண்டு தல்.

சிகைவளர் சென்னியை செவ்வேள் காக்க
வகையுறு நுதலை வடிவேல் காக்க
புருவமு மிருவெளி பொன்வேல் காக்க
தருமிரு கன்னந் தனிவேல் காக்க
அலகிரு நாசியும் அறுமுகன் காக்க
இலகிய வாய்நா வினியவேல் காக்க
பல்லுட னாதரம் பரன்குரு காக்க
சொல்லுட னருளுஞ் சுடர்வேல் காக்க
கழுத்தும் பிடரியுங் கதிர்வேல் காக்க
வழுத்திடு மிருதோள் மதிவேல் காக்க
கரங்க ளிரண்டையுங் கந்தவேள் காக்க
புறமுது கதனைப் புனிதவேல் காக்க
நெஞ்சமு மதியும் நீதிவேல் காக்க
கஞ்சமா முந்தியைக் கருணைவேல் காக்க
இடுப்புந் துடையும் விங்கமும் சூய்யம்
அடுக்குஞ் சகனமு மருள்வேல் காக்க
முளந்தாள் சரணை முனைவேல் காக்க
வளர்ந்திடு விரல் நகம் மதிவேல் காக்க
அங்க முழுது மருள்வேல் காக்க
தங்குமென் னாயுளை சற்குரு காக்க
மனைவியர் மக்களை மதிவேல் காக்க
கனமுறு மில்லங் கதிர்வேல் காக்க
அல்லும் பசலு மறுபது நாழியும்
வல்லவ னென்முன் வந்தெனைக் காக்க
வெளிப்படும் எந்த வேளையா னுலுங்

களிப்புட னென்னைக் கதிர்வேல் காக்க
 நித்திரை வேளையில் நின்மல னீன்ற
 புத்திரன் காக்க பொற்பரங் கிரியனே.

சுவாமியிடம் பேயணுகாதபடி வேண்டுதல்.

அல்லும் பகலு மந்தியுஞ் சந்தியும்
 சொல்லு முன்னுமந் துதித்திடும் பேரை
 பில்வி சூனியமும் பூதம் பேய்களும்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனிகளும்
 கண்டு நடுங்கிட கருணைசெய் வரதா
 விண்டுதன் மருகா வீரா நமோநமோ
 சிரவலி கண்ணோய் செவிகளி னடைப்பும்
 சுரபீ னிசமுஞ் சொன்முகப் பருவும்
 பற்குத் தரணை பகர்நாப் பிணியுஞ்
 சொற்கள மாலை தோள்மார் பாணி
 சூன்ம வலியுங் குடைச்சலு மீனை
 கன்மப் பிணியுங் கடுவன் படுவன்
 வெள்ளை நீரளியும் மேகப் புண்களும்
 சள்ளையுஞ் சூலை சயித்திய காசமும்
 அரையாப் பிரும லாண்குறி நோய்களும்
 வரைதுடை வாளை வலிப்புஞ் சுழுக்கும்
 சித்தப் பிரமையுஞ் செப்புநோய் பலவும்
 நித்த முன்னுமம் நினைத்து வெண்ணீறும்
 அள்ளியே தூவ வன்னோ யகன்றிட
 வள்ளியி னுதா வரமெனக் கருள்வாய்.

சத்துருவகல.

உன்னையு முன்புக ழோதுமுன் ருச
 னென்னையு மெண்ணு தெதிர்க்கும் பேய்களை

வெட்டு வெட்டு விரைந்து பாசத்தாற்
 கட்டு கட்டு கால்கை முறிய
 குத்து குத்து குடலுஞ் சரிய
 மொத்து மொத்து விளிகள் பிதுங்க
 அடியடி பிடிபிடி நெறிநெறி முறிமுறி
 பொடிபடத் தூளாய் பிடித்து நொறுக்கு
 பளித்திடுங் கொடிய பசாசுக ளில்லம்
 சுளித்திடு மழலா யெரித்திடு மயிலோய்
 வருக வருக வள்ளியி னாதா
 வருக வருக வந்தெனைக் காக்க
 பாலன் மாணிக்க வேல நானோதுஞ்
 சீலமா மகவற் றிருவுளத் தேற்கும்
 சத்திவேற் கையா தரணியில் நீதரும்
 புத்திர னுன்செய் பிழையும் பொறுத்து
 நீங்கா வாழ்வும் நிலைபெறுஞ் செல்வமும்
 பாங்கா யெனக்குப் பன்னிரு கரணே
 அருள்புரி வேலோய் ஆறெழுத் தரசே
 குருவினும் பரம குருவு மென்குருவே
 வாழ்க வாழ்க வாழ்கவுன் றிருவடி
 வாழ்கவுன் பொற்கர வயிலுமெ னன்னையர்
 வாழ்கக் கலாப மயிலுஞ் சேவலும்
 வாழ்க நினன்பர்சை வாகமம் வாழ்கவே.

திருப்பரங்கிரியகவல்முற்றிற்று.

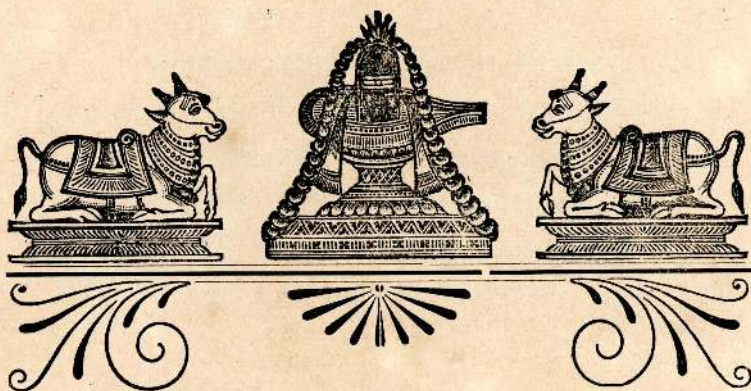
வேலுமயிலுந்துணை.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.
சோளீஸ்வரர்பேரில்
தேவாரச்சந்தப்பதிகமும்
தம்பிராட்டியார்பஞ்சரத்தினமும்
இதிலடங்கியிருக்கின்றன.

இஃது
மதுரைஜில்லா திருப்புத்தூர்தாலுக்கா
அருளிக்கோட்டை
ரெ. மு. மாணிக்கவேலுப்பிள்ளவா
அவர்களாலியற்றப்பட்டு
பருத்தித் துறை
கலாநிதியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1913.

சிவமயம்.

சோளீஸ்வரர்பேரில் தேவாரச்சந்தப்பதிகம்.

விநாயகர்காப்பு.

சீர்நிறை யருளை மாநகர் வாழ்ஜக தீசனது
பேர்நிறை பதிக மோதுதற் கித்தப் பூதலத்தில்
தார்நிறை தருமத் தலைவியின் புதல்வன்ரு னான
கார்நிறை வேழ முகனை முப்போதுங் கைதொழுவாம்.

சங்கரா சிவனே தற்பரா விமலா
சாம்பவி கேள்வனே பாண்ட
ரங்கனே யெகின மிரைந்திடு புலஞ்ரு
முருளைவீற் றிருக்குமென் சோதி
மங்கையர் காம வலைதனிற் சிக்கி
மருண்டிடா தெனக்கருள் புரிவாய்
பொங்கர வணிந்த பூத நாதனேசோ
ளீஸ்வர னெம் பெருமானே.

(சு)

இன்பமே முக்கண் ணெனு மணியே
 யிறைவனே செந்துவர்க் குன்றே
 அன்பர்க ளிதைய முளரியின் வண்டா
 யருளைவீற் றிருக்குமென் சோதி
 தன்பெருங் கருணை மாரிவந் தடிமை
 தழைப்பதற் கென்றினிச் சுரக்கு
 மன்புட னெனக்கிங் காடலாய் சோளீ
 ஸ்வரனெனு மெம்பெரு மானே.

(உ)

அரவமே யணிவா யய்யனென் பரனே
 ஆரமு தேபழம் பொருளே
 புரமொரு மூன்று மெரித்தவா விபுதர்
 போற்றிட வருளைவீற் றிருந்த
 பரமனே யுமையாள் பாகனே கமலப்
 பாதனே நாயினே னுய்ய
 வரமது நல்குந் தருணமே சோளீ
 ஸ்வரனெனு மெம்பெரு மானே.

(ங)

வேதநா யகனே நிற்பத மல்லால்
 வேறெனக் கதியலக் கண்டா
 யாதிநா யகனே யமர்கள் பரவ
 வருளைவீற் றிருந்தநா யகனே
 சோதிநா யகனே தொழும்பர்க ளிதையத்
 தொடுங்குநா யகனே மாசைவ
 நீதிநா யகனே யென்றனை யாள்சோ
 ளீஸ்வர னெம்பெரு மானே.

(ச)

மால்தனக் கன்று திகிரியொன் றீந்தாய்
 மலைமகள் பாகனே முன்னு
 ளாலமு முண்டா யடியவர் பாவ
 வருளைவீற் றிருக்குமென் சோதி
 சூலமு மேந்து வெண்பிறைச் சடையாய்
 தொழும்பரை விழுங்குகுன் முகிலே
 சோவியா நலித லென்றனை யாழ்சோ
 ளீஸ்வர நெம்பெரு மானே.

(௩)

கூற்றினை யுதைத்த குன்றவில் வியனே
 குழகனைத் தந்தமா தேவா
 ஆற்றொடு மதியு மணிந்தசெஞ் சடையா
 யருளைவீற் றிருக்குமென் சோதி
 தோற்றமே விமலா சுருதியின் வடிவே
 சுத்தசை தன்னியப் பெருக்கே
 சாற்றுவா யடிமை யுய்ந்திடு வண்ணம்
 சங்கரா வெம்பெரு மானே.

(௪)

கற்றவர்க் கினிய கன்னலி னமுதே
 கங்கைவே ணியனே நின்கருணை
 யுற்றவர் பணிதற் கருளைவீற் றிருந்த
 வும்பர்கட் கிறைவனே ஞான
 மற்றவர்க் கரிதா நின்கழல் பாவ
 வரமருள் திரிபுர தகன
 நற்றவர் நண்பர் நாதனே சோளி
 ஸ்வரனெனு நம்பெரு மானே.

(௫)

ஞானமே நல்லோர் நாடுமெய்ப் பொருளே

நாதனே நாதவே தாந்த

மோனமே சீவன் முத்தர்கள் பரவ

முன்னவா வருளேவீற் றிருந்த

தானமே தவமே சச்சிதா நந்த

தற்பரா சிற்பர வடிவே

ஏனமே விளைக்கு மென்றனை யாள்சோ

ளீஸ்வர மெம்பெரு மானே.

(அ)

வேதனை முன்னம் பிரணவப் பொருளே

வினவெனப் புகன்றவர்க் கினிய

தாதையா கியநின் றுசர்கள் பரவத்

தானெழுந் தருளேவீற் றிருந்த

போதனை ஞான புனிதனை யடிமை

பொன்னடி பரவுதற் கருள்வாய்

நீதனை சூல பாணியே சோளீ

ஸ்வரனெனு மெம்பெரு மானே.

(ஆ)

முக்கனி ரசங்கால் வாய்வழி சென்று

முருபரை நிறைந்தடு மருளே

முக்கணன் சுடலை யாடுவா னின்ப

முதல்வனை யகமகிழ் வொடுமா

ணிக்கவே லோது பதிகமீ ரைந்து

நீணிலத் துறைபவர் புகல

நக்கனன் னருளும் பெற்றுமென் றனியா

நற்பதம் நாடுவர் தினமே.

(க)

வேறுசந்தம்.

அனந்தனே அரனே யெம்மையாட்.

கொண்ட கருணை போற்றி

அனந்தனிற் றுயில்வோ னாடு

மருளைசோ ளீசா போற்றி

அனந்தமாய்த் துலங்கு கின்ற

அத்தனே அன்பே போற்றி

அனங்கமா யொளிர்செம் பாத

மருளுவாய் போற்றி போற்றி.

(க)

கரியுரி போர்த்தாய் போற்றி

காலனே காலா போற்றி

அரியயற் கரிதாய் நின்றா

யருளைசோ ளீசா போற்றி

திரிபுர மெரித்தாய் போற்றி

திகழ்மதிச் சடையாய் போற்றி

சரியணி தலைவி பாகா

சங்கரா போற்றி போற்றி.

(உ)

மான்மழு கரமேற் கொண்ட

வள்ளலே பரனே போற்றி

தானமர்ந் தருளை மேவுஞ்

சதாசிவப் பொருளே போற்றி

நானறி வில்லா தேழை

கம்பினே னருள்வாய் போற்றி

ஆனைமா முகனை யின்ற

ஐயனே போற்றி போற்றி.

(க)

மனமெனும் பாவி யையோ

வருத்துதென் செய்வேன் போற்றி

*தனமெனுந் தருக்கள் குழும்

அருளைசோ ளீசா போற்றி

கனவெனுஞ் செல்வ மீதைக்

கருதிலேன் கண்டாய் போற்றி

வனமலர்ப் பாதம் போற்றி

வழங்கருள் போற்றி போற்றி.

(ச)

செந்தமிழ்க் கினியாய் போற்றி

சிவபுரத் தரசே போற்றி

அந்தமி லாத வன்பே

யருளைசோ ளீசா போற்றி

கந்தமார் குழலாள் மோகக்

கனியேநின் கருணை போற்றி

சந்தத முனையான் போற்றுக

தன்மைசொல் போற்றி போற்றி.

(ஊ)

*தனம்-சந்தன விருகம்.

முத்தியின் முதலே போற்றி
 முப்பழச் சுவையே போற்றி
 அத்தியி னுரிமேற் கொண்டா
 யருளேசோ ளீசா போற்றி
 பத்தியிற் சிறந்த தாசர்
 பங்கினி விருப்பாய் போற்றி
 சத்தியின் கொழுநு போற்றி
 சாம்பவா போற்றி போற்றி.

(சா)

கறையுறை கண்டா போற்றி
 கருணைமா கடலே போற்றி
 அறைபவர்க் கரிது மானு
 யருளேசோ ளீசா போற்றி
 முறைமுறை யுனையான் போற்ற
 முன்னவா வருள்வாய் போற்றி
 இறைவனே மங்கை பாகத்
 தீசனே போற்றி போற்றி.

(எ)

அம்புய மலரின் பாத
 மென்மெனக் களிப்பாய் போற்றி
 அம்புவி யதனிற் சீரு
 ரருளேசோ ளீசா போற்றி
 கம்புமீவ் வெளிய நென்னை
 நாதனே காப்பாய் போற்றி
 சம்புவே பரனே தீன
 தயாளனே போற்றி போற்றி.

(அ)

ஆழியின் ஹும்பா மென்ன
 வங்குமிங் கலைத்தேன் போற்றி
 ஆழியை நெடியோற் கீயந்த
 அருளைசோ ளீசா போற்றி
 ஆழியிற் சிறந்த இந்து
 மணிந்த வென்னரனே போற்றி
 ஆழியா னுனக்கென் னாரு
 மடிமையே போற்றி போற்றி.

(௬)

ஏணிக்கு ளிரவி போலு
 மிலங்கடு மருளை சூல
 பாணிக்கு மிசைந்த தான
 பதிக மீரைந்து மன்பன்
 மாணிக்க வேலு வென்பா
 னிசைத்ததை யீசன் பாத
 காணிக்கை யாமென் நெண்ணி
 கழறுவா ரவரே கற்றோர்.

(௬௦)

வேறுசந்தம்.

நேமியுண்ட காவற் கடவுளெனும்
 நேமி யானுமுன் சூகர மாகியே
 பூமி யாமெழு லோகமந் தம்வரை
 புகுந்து ஆண்டுநா றுயிரந் தேடினும்
 காமி யாவீர கண்டை கலிலெனும்
 கலிக்குஞ் செம்பது மக்கழலுக்குள்
 சாமி யன்பருக் கன்பனு மாகினேன்
 நமிய நென்றனை யானுஞ்சோ ளீசனே.

(௬)

மூன்று பத்துமுகக் கோடி விபுதரு
 முனிவர் நாலுபத் தோடுமெண் ணாயிரந்
 தோன்று மெண்டிசைப் பாலர் வசுக்களுந்
 துய்ய தும்புரு நாரதர் மற்றுளோர்
 மீன்று தில்லையிற் கண்களிப் புற்றிட
 மிசுதுவாக நின்றாடிய பொற்கழல்
 சான்ற வன்பருக் கன்பனு மாகினேன்
 தமிய னென்றனை யாளுஞ் சோளீசனே. (௨)

தாரு காவன மாதவர் தையலர்
 தம்மை யின்பொடு கண்டும் மருவிட
 மாறு வேடமுங் கொண்ட விடந்தனில்
 மாலும் பின்றொடர்ந் தேவர வேகின
 கூறு நாலு மறையு மறிந்திடாக்
 கொன்றை சூடியுன் செம்பது மக்கழல்
 சாரு மன்பருக் கன்பனு மாகினேன்
 தமிய னென்றனை யாளுஞ் சோளீசனே. (௩)

வண்டி னம்மிசை பாடுந் திருக்குழல்
 வான்மதி யொளியை வென்ற நன்முகங்
 கண்டி னும்மினி தான திருப்புகழ்
 கருணை யேதரு கின்ற வருள்விழி
 கொண்ட வன்னைதம் பிராட்டியர் கோவெனுங்
 கொன்றை சூடியுன் செம்பது மக்கழல்
 தண்டி மென்பருக் கன்பனு மாகினேன்
 தமிய னென்றனை யாளுஞ் சோளீசனே. (௪)

கூஉ சோளீஸ்வரர்பேரில்தேவாரச்சந்தப்பதிகம்.

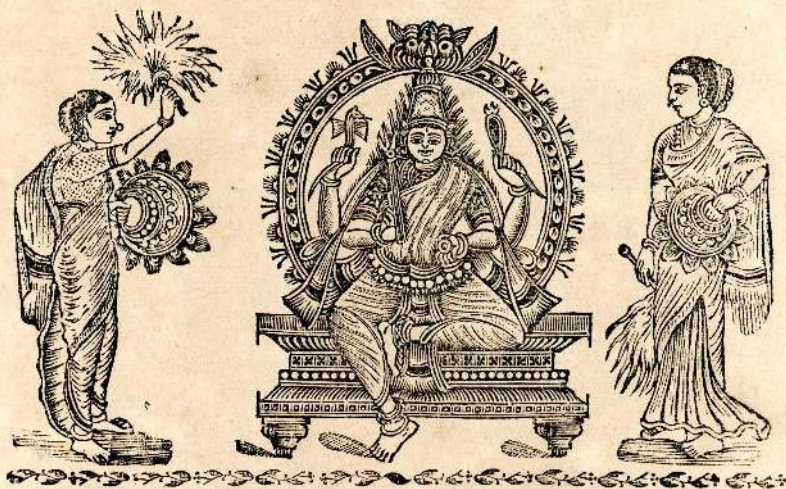
வேறு.

சீதள மிகும்பிறை சேருஞ் சென்னியான்
பீதக வொளிவினைப் போலு மேனியான்
பாதத மென்கலிப் பற்றறுத் திட்டவன்
நீதகத் தோர்கள் முன்னின்ற சோளீசனே.

சோளீஸ்வரர்பேரில் தேவாரச்சந்தப்பதிகம்

முற்றிற்று

தம்பிராட்டியார் பஞ்சரத்தினம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

சிருலவு மணிமகுட சிகரமுங் கமழ்கின்ற
நிவ்யமல ரணிகொண்டையுஞ்
சேதபூ ரணதிங்கள் வதனமுஞ் செந்தூர
திலதமிடு துதலினமுகும்

பாருலவு மன்பர்கட் கிருளகல கருணையாற்
பார்க்கின்ற திருநயனமும்
பகரரிய கம்மலிரு கன்னமிசை துன்னசெம்
பவளவா யமிர்தமொழியும்

கூஉ சோளீஸ்வரர்பேரில் தேவாரச்சந்தப்பதிகம்.

வேறு.

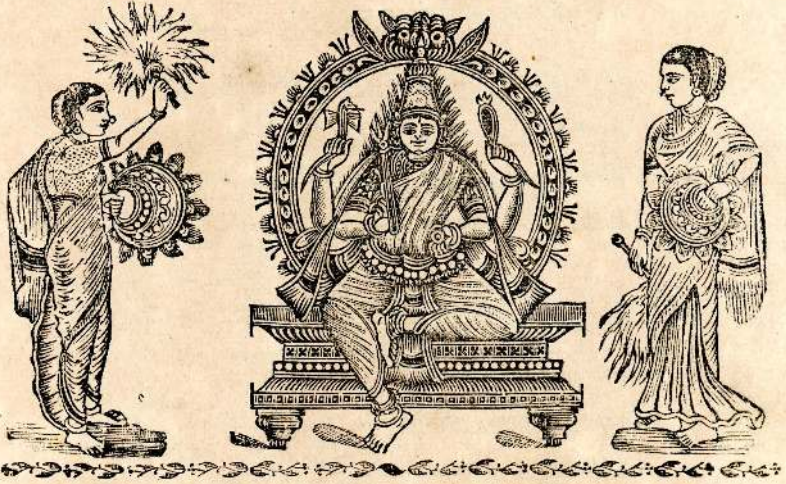
சீதள மிகும்பிறை சேருஞ் சென்னியான்
பீதக வொளிவினைப் போலு மேனியான்
பாதத மென்கலிப் பற்றறுத் திட்டவன்
நீதகத் தோர்கள் முன்னின்ற சோளீசனே.

சோளீஸ்வரர்பேரில் தேவாரச்சந்தப்பதிகம்

முற்றிற்று

பரமபதி துணை.

தம்பி ராட்டியார் பஞ்சரத்தினம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

கிருலவு மணிமகுட சிகரமுங் கமழ்கின்ற
திவ்யமல ரணிகொண்டையுஞ்
சீதபூ ரணிதங்கள் வதனமுஞ் செந்தூர
திலதமிழ் நுதலினழகும்

பாருலவு மன்பர்கட் கிருளகல கருணையாற்
பார்க்கின்ற திருநயனமும்
பகரரிய கம்மலிரு கன்னமிசை துன்னசெம்
பவளவா யமிர்தமொழியும்

வாருலவு கலசநிகர் கொங்கையும் வெண்டரள
மருமழும் பூசுகளப
வாடையுந் தொடிகடக மணியுமல ரத்தழும்
மருங்கிலகு பொன்னுடையும்

தாருலவு பாதகட கஞ்சிலம் பொடு தண்டை
தானதீர்ந் திடவருகுவாய்
சங்கினந் தவழ்பழன மெங்குநிறை யருளைவளர்
தாயேதம் பிராட்டியுமையே.

(க)

காளிகங் காளிதிரி சூலிகரு னாகரி
கவுரிபரை யபிராமிநீ
கவுமாரி சூரிஜய வீரியுமை நாரிநீ
கண்ணீமுக் கண்ணிநீயே

வாளிபரி பூரணிம நாதித காரணி
மறையோது ஜகநாரணி
வரனிடது பாகிநீ மாதவர்க் கரசிநீ
வரைராஜ தவபுத்திரியெண்

தோளிசிவ் சங்கரி சவுந்தரிநி ரந்தரி
சுந்தரி யந்தரிபரஞ்
சோதிமய மாயங்கு மிங்குமெங் குந்தங்குஞ்
சுமங்கலை மனோன்மணியுவே

தாளிநீ சிம்மவா கனமேறி யென்முனே
தான்வருவ தென்றுபுகலாய்
சங்கினந் தவழ்பழன மெங்குநிறை யருளைவளர்
தாயேதம் பிராட்டியுமையே.

(உ)

ஆருமிலை கதியுனது பாதார விந்தமே
யடியனேற் குளதுமென்று
மறியாது இரவுபக லயராது துதிசெயா
தறிவிவி யெனமனங்கற்

பாரோ கரும்பொனோ வென்னவென் சொல்வதிப்
பாவியென் மடநெஞ்சமும்
பரிவாக நின்றிருப் பாதபங் கயமதைப்
பரவுதற் கருள்புரிசுவாய்

ஆறுமுக மானவுரு வாகிவரு முருகருக்
கன்னையென வந்தமயிலே
ஆரணி முராரிசோ தரியே கிருபாகரி
யானந்த மாகியுனையே

சாருமு னன்பர்க்கு வோதுசன் மார்க்கமுஞ்
சாற்றுதற் கிதுதருணமே
சங்கினந் தவழ்பழன மெங்குநிறை யருளைவளர்
தாயேதம் பிராட்டியுமையே.

(௬)

ஞானமென் னொருசாக ரத்துலவு வங்கமே
நவிலுலகு தருதங்கமே
நளினமொடு திருநடன மிடுகடவு ளொடுமருவ
நாரிபக வதிநாரணி

தேனொழுகு முளரிமல ரெனவொளிநு கழலினந்
தேடுகின் றோர்க்கன்னையே
தேவதே வர்க்குமரி தானபே நிற்பமே

திகழ்கின்ற கருணைவடிவே

தானென்ற வாணவங் கொண்டுமலை கின்றவீண்
சண்டாள நெனதிருளகத்
ததிருவி லுனதுஅரு ளெனுமதியி னொளிவினைத்
தருதற்கு மிதுநாளினிற்

தானெது நினையலது வேறுபுக வில்லையே
சங்கரி யருடருகுவாய்
சங்கினந் தவழ்பழன மெங்குநிறை யருளைவளர்
தாயேதம் பிராட்டியுமையே.

(ச)

சீலமென் பதுசிறிது மில்லாத வீணரொடு
சேர்ந்தவர்க் குறவாகியுந்
திவினை வினைப்பது மலாதுமட மாதரைச்
சிந்தையி நினைந்துமவர்கள்

சாலமொடு பேசுவச னத்திலும் பந்தெனச்
சாற்றிளங் கொங்கைதனிலுந்
தானின் றுழன்றுமன மோநன்று தீதென்ப
சற்றுமறி வுற்றிடாதே

பாலாழி மீதுதுயி லீலாவி னோதனெழு
பாருண்ட வன்றங்கையே
பாவியா னுலகில்வந் தந்நாளி நாள்முதற்
படுந்துயர் கணக்குமுளதோ

தாலமிடு நின்கமல தாஸ்தந்து மென்றனைத்
தானும்ரட் சிப்பதென்றோ
சங்கினந் தவழ்ப்பழன மெங்குநிறை யருளைவளர்
தாயேதம் பிராட்டியுமையே.

(ரு)

வேறு விருத்தம்.

தெருளாய் வெளியா யொளியாகித்
 திகழ்பூ ககன மதிபகலாய்
 உருவா யுருவிக் குயிர்நிலையா
 யுளதா யிலதாய் மறைமுடிவாம்
 பொருளாய் நிறைவா யிறைவியெனும்
 புகலா யகலா விரதினர்பால்
 குருவாய் வருவா யருளைநகர்க்
 குணமே யெனையா ளம்பிகையே.

(க)

அம்மா வுனக்கேன் மனமிலையோ
 அருளுங் கொடுத்தாள் வதுமலையோ
 சும்மா வருமுற் பவநிலையோ
 துயரே யலவேற் பயனுளதோ
 செம்மான் மழுவுங் கரமேந்து
 சிவனோ டிறைபார் வதியேகே
 ளம்மா வினியெப் படியுய்வே
 னருள்வா யருளை யம்பிகையே.

(உ)

கல்லோ வுனது மனமுமிரு
 காதுஞ் செவிடோ வோர்புகலுஞ்
 சொல்லா மௌன நிலையோதான்
 சூதோ வாதோ வறியேனீ
 எல்லா மமைத்தா ளிறைவியென
 விசைப்போ ரிசையு மிதுதானே
 சொல்லா யருளை மாநகர்வாழ்
 சுகரா ரணியெ னம்பிகையே.

(ஈ)

இன்னந் தயவு வரவிலையோ
 வெளியே னுரையெள் ளளவேனுங்
 கன்னந் தனிலும் புருகலையோ
 கண்க ளிலையோ வருளிலையோ
 அன்றோ வடியே னினிப்பிறவா
 தருளும் பொருளு மினியிலையோ
 மின்னே யுரையா யருளேநகர்
 மேவுஞ் சுகமெ னம்பிகையே.

(ச)

என்றோ கிருபை தங்குமெனக்
 கென்றோ விப்பாழ் வினேதீர்வ
 தென்றோ வடியர்க் கடியனென
 வென்றோ ரிசையும் வருநாளும்
 என்றோ வினியெங் கமலமனத்
 தென்றோ விருந்துமினி துறைவ
 தென்றோ யுரையா யருளேநகர்க்
 கிதையே யெனையா ளம்பிகையே.

(ரு)

கலித்துறை.

வாராய் மனோன்மனி யேயருள் காரணி வதனமின்று
 பாராய் பழவினை மாருதங் கண்டிடு பஞ்செனவுந்
 தீராய் செழுங்கம லப்பத மியானுந் தினம்பரவத்
 தாரா யருளை மாநகர் வாழ் தம்பிராட்டியரே.

(க)

அடிமைத் திறங்கொண் டெனையாளு மம்பிகை யலவனிறை
சடிவத் தரன்கண் சார்ந்தவ னேசிவ சாம்பவியிக்
குடிவத் தகமோ வுணைப்பணி வோமெனக் கொஞ்சமுமெளக்க
கடையத் தளவு நினையா திருப்பதென் கன்மமதோ. (உ)

முன்னாட் டிரிபுர முந்தீ யெழநகை முதல்வனொடு
பொன்னாட் டிருநடம் நடிப்பவ னேநின் போதமதை
யென்னாட் டெனக்குரைப் பாய்நீ யியம்புக யினியதமிழ்ப்
பன்னாட் டிலவு பொருளே யருளெம் பராசத்தியே. (ஈ)

கண்ணே கண்ணி னொளியே தெளிவாங் கருணைபெய்யும்
விண்ணே விண்ணின் றருவே திருவே வேதாந்தப்
பண்ணே பண்ணின் றருநிதியே நின்பா லுகந்தேன்
எண்ணே யெனையாண் டருள்புரி வாய்செக தீஸ்வரியே. (ச)

அய்யோ மனமேகேள் கேளுனக்கு அறிவுமில்லை
மெய்யா னமன்வருவேளை யுண்டேயவ் வேளை யிலென்
செய்வாய் கதிவே றுளதோ இலையே தீமனமே
உய்வாய் பரைதா னிணையை முப்போது முட்கொளவே. (ரு)

கோச்சகம்.

மூன்று மயமாகி முத்தொழிற்குங் காரணமாய்த்
தோன்றும் பெருங்கருணைச் சோதிவடி வாய்நிறைந்த
தோன்றத் துணையே சுத்தஞா னக்கடலே
ஆன்றோர் பரவு மறிவேமா தர்க்கரசே. (க)

தாமமா ருஞ்சடிலத் தவர்பாற் றுவர்தடமென்
 ருமமா ருந்தகைமைத் தாய்வீற் றிருப்பவளே
 தாமமா ருங்கமலத் தானுமடி யேற்குதவ
 தாமமா குமருளைத் தாயேமா தர்க்கரசே. (உ)

அய்யோ அருட் குருவுமாகி யடியேற்கு
 மெய்யாகு போதம் விளம்பக் கருதிலையோ
 பொய்யா மஞ்ஞானப் புறச்சமயத் தேவீழ்ச்
 செய்யாதே வாணோர் தேடுமா தர்க்கரசே. (ங)

கற்றறியா மூடக் கடைய னெனதுகலிப்
 பற்றுமின் றேயலுத் துன்பதுமக் கழலுக்கன்
 புற்றுப் பரவ வினிப்பொருளும் புகலம்மே
 உற்றுப் பார்த்தாட் கொளுமையே மாதர்க்கரசே. ()

பாவி யென்றனைப் பழியா தெனக்கருள்மா
 தேவி யிருள்நீக்குஞ் செஞ்சரணுக் கத்தமலர்
 தூவியருச்சிக்குந் தொழும்பரொடு கூட்டுகவென்
 னாவித் துணை யேயெனம்மா மாதர்க்கரசே. (ரு)

வேண்பா.

அன்னை நீ யென்றே யடுத்தே னுனையலது
பின்னை எனக்கேவேற் புகலுண்டோ—என்னை
காரா திருந்திழலிக் காசினியோ ருன்னைத்
தூரா திருப்பாரோ சொல்.

(கூ)

ஏனம்மா யிவ்வா தெந்தநா ளிற்படித்தாய்
நானம்மா யேழைசக நாரணியே—கானம்மா
ஆனாலு மென்னை யாளாது யெங்கொளித்துப்
போனாலு முனைவிடுதல் பொய்.

(எ)

அழுங்குழவிக் கன்போ டமுதாட் வொயெனவுஞ்
செழுங்குழவி மதிவதனச் செல்வி—யெழுங்கருணை
யாழியே யென்ற னல்லல்தீர்த் துன்பதும்
தாளிணையென் றும்பரவத் தா.

(அ)

தாயே யுனதுதன் மகிமையை யிந்த
நாயினேன் கண்டு நவில்தரமோ—ஆயே
ஆயே யெனப்பலரோ டமரர் தினம்பரவுத்
துயபத மென்றுந் துணை.

(கூ)

வம்பு பாராட்டுவது மாலல்ல நானேழை
 தம்பிராட்டி யென்னுந் தாயே—அன்புடன்
 யென்று மெனைக்காக்க வென்று முனைப்பரவ
 வென்று மெனக்கருள் வாயே.

(க0)

வாழ்க வம்பிகை வாழ்க வரன்கழல்
 வாழ்க சைவமும் வாழ்க வடியவர்
 வாழ்க செத்தமிழ் வாணரி னங்களுந்
 வாழ்க வையகம் வாழ்கவென் னுளிதே.

(கக)

தம்பிராட்டியார் பஞ்சரத்தினம்

முற்றிற்று.

சாற்றுக்கவி.

மதுரைஜில்லா திருப்புத்தூர் அருள்வாக்கி வித்துவதீபப்
வாலைவேண்பாப்புலியாகிய

ஆ. பி. அபுதுல்க்காதினுப்புலவர்

இயற்றியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

தண்கமலவாவிபுடைசூழமுருளைப்பதி

தங்குசைவாகமத்தான்

சற்குணன்னுகுமுத்திருளப்பபூபனுயர்

தவச்செயலினுலுதித்தோன்

கங்கைகுலதிலகனுவந்தனனிகந்தனிற்

கவிதைமழைமாரிபொழியுங்

கார்மேகமொத்தமாணிக்கவேல்நாவலன்

கதிரையின்மகத்துவமென

மங்களமதாகவேகூறியதமிழ்க்கதிக

மனமகிழ்வுகொண்டுமுருகன்

மயிலேறிநடனமிடவாணிதம்புருமீட்ட

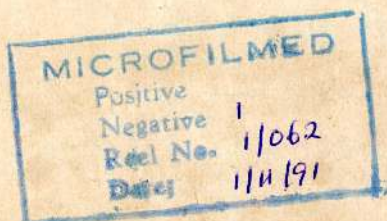
மலையமுனிமிகவாழ்த்திட

திங்கள்சூடியபரமசிவனுமொருகால்தூக்கி

சிற்றம்பலத்திலாட

• தேவரெல்லாங்கேட்டுமங்களம்பாடிச்

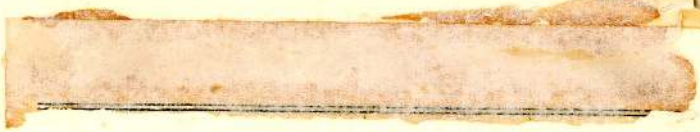
செழித்தாசிகூறினரரோ.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௫	௧௪	கரணனந்த	கருணனந்த
௨௩	௬	சிவனுநா	சிறுவனுநா
௨௯	௧௨	செய்து	செய்துகிறு
௩௧	௧௫	தெய்வானை	தெய்வானை
,,	௧௬	வினையலது	வினையலது
௪௮	௭	மிருவெளி	மிருவிழி
,,	௨௭	மறுபதுநாழியும்	மறுபதுநாடியும்
௫௪	௨	ணைனுமணியே	ணைன்னுமாமணியே
௬௦	௨௪	மக்கழலுக்குள்	மக்கழலுக்குள்
௬௮	௧௯	மனோன்மணி	மனோன்மணி
௭௦	௧௪	பென்றனை	பென்றென்றனை

878-131

MICROFILMED	
Positive	
Negative	1
Reel No.	11062
Date	11/11/91

Class No. 894.811.17
Class 43483
Author & Brief Title
tirai
kattuvaru

43483

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org